

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra hudební výchovy

Iva Hlaváčková

SOUČASNÁ JIHOČESKÁ JAZZOVÁ SCÉNA

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

České Budějovice 2009

ANOTACE

Iva Hlaváčková

Současná jihočeská jazzová scéna

Katedra hudební výchovy

Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, 2009.

Tato diplomová práce se zabývá aktuální jazzovou scénou Jihočeského regionu. Podává informace o současných jazzových kapelách, hudebních festivalech a klubech, v širším kontextu tedy o jazzovém dění.

Práce je rozdělena do pěti částí. Úvodní z nich je vymezením samotného pojmu „jazz“. Na ní navazuje kapitola zabývající se stručnou charakteristikou základních jazzových stylů, tendencí (od ragtimu až po současný jazz) a jenž podává také základní zmínku o jejich průkopnících. Třetí část je věnována historickému vývoji jazzové hudby v České republice, a to zejména v Praze od počátku 20. století až po současnost. Těžištěm této práce je pak část čtvrtá a pátá. Ty podávají přehled jak o nejvýznamnějších současných jazzových kapelách, jejich vzniku a vývoji, personálním obsazení, stylovém zaměření a repertoáru, tak o hudebních festivalech a klubech.

ANNOTATION

Iva Hlaváčková

The contemporary jazz scene in South Bohemia

Department of Music

Pedagogical faculty of the University of South Bohemia, 2009.

This thesis deals with the contemporary jazz scene of the region of South Bohemia. It informs about bands, music festivals or clubs etc.

The thesis is divided into five chapters. The first of them introduces the topic and explains the meaning of “jazz”. The following one briefly characterizes basic jazz styles (from ragtime to modern jazz) and also refers to the pioneers of each style. The third part analyses the evolution of jazz in the Czech Republic, especially in Prague, from the beginning of the twentieth century to the present times. The remaining two chapters are the core of the thesis. They give information of the most important contemporary jazz bands (about their origin and development, about their line-up, style and repertoire) and also of the festivals and clubs.

Prohlašuji, že jsem svoji diplomovou práci zpracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

České Budějovice, 16. 1. 2009

.....
Iva Hlaváčková

Ráda bych poděkovala vedoucímu diplomové práce, panu Mgr. Martinu Voříškovi, Ph.D., za celkové odborné vedení, konstruktivní připomínky a laskavý přístup.

Za poskytnuté rozhovory děkuji všem bývalým i současným hudebníkům. V neposlední řadě také děkuji svým nejbližším za podporu při psaní této práce.

Obsah:

Obsah	6
I. Úvod	8
II. Jazz – vymezení pojmu	10
III. Základní „jazzová abeceda“	12
III.1. Ragtime.....	12
III.2. Tradiční jazz	12
III.3. Swing.....	13
III.4. Nebol	13
III.5. Cool, West Coast.....	14
III.6. Hard Bop, East Coast, Soul jazz.....	14
III.7. Free jazz.....	14
III.8. Jazz rock	15
III.9. Jazzový revivalismus.....	15
III.10.Současný jazz	16
IV. Historický vývoj jazzu v bývalém Československu	18
IV.1. Počátek dvacátého století	18
IV.2. Meziválečné období	18
IV.3. Doba okupace.....	19
IV.4. Situace po 2.Světové válce (1945 – 1948)	20
IV.5. Nástup komunistického režimu	20
IV.6. Vývoj mezi lety 1968 – 1989	20
IV.7. Revoluční rok 1989 a situace po něm.....	23
V. Přehled současných předních ryze jazzových a multižánrových kapel v jižních Čechách	25
V.1. Bývalý okres České Budějovice	26
V.1.1. Epy de Mye.....	26
V.1.2. Fun & Jazz S.O.CK.S Band	28
V.1.3. jazZÍKAspol.....	29
V.1.4. PoPráci	31
V.1.5. Rozhlasový swingový orchestr Václava Hlaváče	32
V.1.6. SoulPower.....	33
V.1.7. Sunny Band.....	34
V.1.8. String Trio J.A.J.....	35
V.1.9. Swing Trio Avalon.....	37
V.1.10.Taneční orchestr Metropol.....	39
V.1.11.unORGANized band.....	41
V.1.12.Veliký ZUŠ band České Budějovice	43
V.2. Bývalý okres Český Krumlov.....	44
V.2.1. Black Bottom	44
V.3. Bývalý okres Jindřichův Hradec.....	45
V.3.1. Old Steamboat Jazz Band	45
V.4. Bývalý okres Písek	46
V.4.1. Cohiba.....	46
V.4.2. Závodní ovce.....	47
V.5. Bývalý okres Prachatice	49

V.5.1. JazzNuts	49
V.6. Bývalý okres Tábor	50
V.6.1. Acoustic Impact	50
V.6.2. Big Band ZUŠ Tábor	53
V.6.3. Easy Time Jazz	55
V.6.4. Black Lake	56
V.6.5. His Master's Voice Band	58
V.6.6. Street Band	59
V.6.7. Swing Band Tábor	61
V.6.8. Tarapaca Jazz	65
V.6.9. Vintage	67
VI. Festivity	68
VI.1. Hudební festivaly ryze jazzové	69
VI.1.1. Bohemia Jazz Fest	69
VI.1.2. Jazz na konci léta	71
VI.1.3. Jazzfest	71
VI.1.4. Jazzové dny	72
VI.2. Hudební festivaly s převahou hudby klasické, jazzové a folkové	73
VI.2.1. Bernfest	73
VI.2.2. Hudební léto	73
VI.2.3. Mezinárodní hudební festival Český Krumlov	74
VI.3. Festivity multižánrové s převahou hudby rockové	75
VI.3.1. Duhový most	75
VI.3.2. Hilton Fest	75
VI.3.3. Open Air Musicfest Přeštěnice	75
VI.3.4. Planet Festival	76
VI.3.5. Táborská rocková mapa	76
VI.4. Ostatní festivity	77
VI.4.1. Festival Kotnov	77
VI.4.2. Okolo Třeboně	77
VI.4.3. Táborská setkání	77
VII. Závěr	78
VIII. Seznam pramenů, použité literatury, zkratk a hudebních nástrojů	79
IX. Seznam příloh	83
X. Přílohy	84

I. Úvod

„Jazz je pro mne jediný druh hudby, který mi nic neříká. Jo, jazz? To je ta hudba, kterou jsme jednou slyšeli v klubu. Tak to se mi vůbec nelíbí. Nevím, co v tom lidi vidí, pro mě je to randál. Je v té vaší hudbě místo, kde si třeba i trochu vymýšlíte, nebo to celé máte

naučené nazpaměť? (Dotaz posluchače po dvouhodinovém jazzovém koncertu).

Tak a podobně reagují někteří na jazzovou hudbu. Ani se jim nedivím. Nevědí, co si o té hudbě mají myslet a čím ji poslouchat. Protože na rozdíl od populární hudby se jazz nedá poslouchat jen ušima, ale vším, čím jsme a čím je. Aby nám jazz něco říkal, musíme přistoupit na pravidla, podle kterých se vytváří a vzniká. Dlouhou dobu nám nebylo dáno poslouchat a užívat si jazz tak jako v západních zemích. Přesto, a možná právě proto u nás vždycky držel krok se světovým děním a zrodilo se tu mnoho významných jazzových osobností. A to je to, na čem jazz vlastně

stojí: osobnost. Jazz dává osobnostem téměř neomezený prostor k vlastnímu vyjádření, kde improvizace hraje hlavní roli. Osobnosti posluchače nabízí neopakovatelný, a tedy pokaždé jiný zážitek. Je zajímavé, že většina jazzových interpretů se snaží napodobovat své americké vzory, až někdy dochází ke komickým situacím, kdy překvapený Američan v pražském hotelu kroučí hlavou nad českým klavíristou, který zná všechny evergreeny a bez problému na ně improvizuje. Někdy mi to připadá, jako kdyby Číňané v Hongkongu hráli v restauraci Šla Nanyinka do zelí s pravým českým feelingem. Jazz je ale něco víc než lidová hudba. Je to hudební styl 20. století, který není ničím nahraditelný, zato ale čímkoliv obohacitelný.

Jeden z mých největších jazzových učitelů, Willis Hannover, který dlouhá léta uváděl každodenní jazzové pořady na rozhlasové stanici Hlas Ameriky (v šedesátých letech jediný aktuální a pravidelný zdroj jazzových novinek u nás), kdysi řekl: „Jazz je pro mě jakákoliv hudba, kterou poslouchám, když chci poslouchat jazz.“¹

Jiří Stivín

¹Úvod Jiřího Stivína do knihy: FORDHAM, John.: *Jazz*, Praha, Slovart 2001.

Jazz je specifickým hudebním odvětvím. Ve srovnání s ostatními žánry moderní populární hudby vždy byl a i v současné době je žánrem menšinovým, jenž si svou posluchačskou základnu stále buduje.

Jazzová hudba již od svých počátků musela svá „práva na existenci“ obhajovat. V České republice, zejména v období komunistického režimu, byla záležitostí, jež s myšlenkami komunismu nekomunikovala, a proto byla oblastí odsouvanou na periferii kulturního a společenského dění. Po revoluci v roce 1989, kdy se společenská atmosféra uklidnila a nastoupil demokratický systém, došlo i v jazzové hudbě k dalšímu posunu. Skončilo období zákazů a omezení a dalších „útrap“. V současné době již nedochází k cenzuře repertoáru kapel a orchestrů, hudebníci mohou volně cestovat a vystupovat v zahraničí, dochází ke konfrontaci s jejich zahraničními kolegy atd. Zároveň s tím si ale musí muzikanti vše zajišťovat sami (př. organizace a zajišťování koncertů, manažerská činnost ad.).

Ve své diplomové práci jsem se soustředila na současnou jazzovou scénu Jihočeského regionu, především pak na její jazzové hudebníky a kapely, na hudební festivaly a hudební kluby. Nutno dodat, že zastoupení „ortodoxních“ jazzových kapel a hudebních festivalů není vysoké. Více je těch, jež svým stylovým zaměřením „koketují“ krom s hudbou jazzovou také s dalšími hudebními směry. Obě tyto skupiny zde mají zastoupení.

Pro lepší orientaci v současné jihočeské jazzové scéně uvádím také historická fakta a souvislosti, jež na počátku dvacátého století a v jeho pozdějším průběhu zasáhla a ovlivnila tuto dnes již svébytnou hudební oblast - jazz. Jde především o 20. a 30. léta minulého století - od období nástupu a pozdější mnohaleté nadvlády komunistického režimu až po revoluční rok 1989 a situaci po něm.

V této práci vycházím jak z literatury, tisku a internetových zdrojů, tak z vyprávění současných jazzových i nejazzových hudebníků, členů současných nebo nedávno zaniklých, v drtivé většině amatérských, kapel. V mnoha případech uvádím pro maximální vypovídací hodnotu záznamy z jejich vyprávění, jež jsou v mnoha případech nenahraditelná. Nutno říci, že právě díky úsilí těchto muzikantů se jihočeské jazzové dění neustále rozšiřuje a nachází k němu cestu stále více posluchačů.

II. Jazz – vymezení pojmu

Tuto hudební oblast není možné jednoznačně vymezit, její přesná definice neexistuje. Lze říci, že je to specifický hudební styl vzniklý na konci 19. a začátkem 20. století v USA, na jehož vzniku měli nejdůležitější podíl afričtí otroci deportovaní do Ameriky a tamější evropští přistěhovalci. Došlo ke spojení obou hudebních kultur a tím vznikl nový hudební styl – jazz.

Mezi jeho hlavní znaky patří improvizace (momentální spontánní hudební vklad hudebníka, jeho individuální ztvárnění hudební myšlenky), technická hráčská vyspělost, specifická tvorba tónu a frázování, nepravidelný rytmus ad. Během své existence prodělal dynamický vývoj a postupem času se stal jedním z nejoblíbenějších druhů nonartificiální hudby 20. století. Chápejme tedy takto (podle výše uvedeného vymezení) pojem „jazz“ v kontextu celé této práce.

Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby se ve své věcné části o pojmu „jazz“ vyjadřuje následovně: *„Jazz představuje jeden z okruhů základního hudebního typu nonartificiální hudby, avšak tento okruh má v dané klasifikaci a hlavně v reálném hudebním dění zcela zvláštní místo, tvářnost a funkci pro svou mimořádnou vývojovou dynamičnost, tendenci k synkretismu s projevy folklórními i artificiálními a úloze jakési „tvůrčí laboratoře“ pro celý hudební rod populární hudby. Je zvláštním typem hudebního myšlení, vyjevujícím se v podobě relativně vyhraněné hudební oblasti, zformovavší se na přelomu 19. a 20. století v USA a pěstované později prakticky v celém světě, přičemž nositelem jádrové konzistence jazzu není nějaká jedna vymezená vlastnost hudby, ale určitý proměnlivý soubor rysů (metrorytmika opřená o beat, improvizace, kult nástrojové virtuozity, specifický tónový ideál, kanonizované postupy melodicko-harmonické a formové atd.), z nichž dokonce i ty nejzákladnější se mohou za určitých okolností navzájem substituovat.“²*

Jazz stírá rozdíl mezi skladatelem a interpretem, osobnost obou často splývá. Postoj jazzového hudebníka od postoje hudebníka „nejazzového“ odlišuje především

²MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983, s. 169.

skutečnost, že jazzový hudebník často zdůrazňuje fakt, že mu jde především o jeho vlastní hudebnický zážitek.“³

Co tedy odpovědět na otázku, zda se jedná o jazz v případě poslechu konkrétní skladby? Veškeré racionálně pojaté definice mohou postihnout jen určité rozměry jazzové hudby. Jiný úhel pohledu umožňuje jazz charakterizovat prostřednictvím metafor nebo osobních poznámek. Saxofonista **Sonny Rollins** uvedl: „*Jazz představuje nejen úžasnou hudbu, ale zároveň vyjadřuje i smysl pro pravdu a dobro a ukazuje mi cestu, jak potěšit ducha a vzbudit na lidské tváři úsměv. Stal se cestou k poznání, že existuje rozdíl mezi dobrem a zlem, poctivostí a zločinem, pravdou a lží. Jazz je síla a hudba, která je věčná.“⁴*

³MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983, s. 168.

⁴NOVOTNÝ, Stanislav: *Co je to jazz?* [online] – dostupné z: http://www.jazzport.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=63, 2005.

III. Základní „jazzová abeceda“⁵

Z uvedených informací už si lze o jazzové hudbě utvořit jistou představu. Pojďme si ale pro úplnost stručně připomenout její základní vývojové tendence. Tedy časově ohraničené období od konce 19. století přes hudebně bohaté a progresivní 20. století až po nejaktuálnější současnost.

III. 1. Ragtime

Slovo „ragtime“ vzniklo z původního spojení „ragged time“, tj. potrháný rytmus. Jednalo se o technicky náročný způsob klavírní hry, který vznikl na konci 19. století, přesněji v polovině 80. let. Nešlo zde ještě o pravou jazzovou hudbu, ale o jakýsi její předstupeň. Byl to první pokus o přenesení černošského rytmu do evropské hudby. Tento hudební styl se později uplatnil u raných jazzových orchestrů. Ragtime ovšem hrávaly i salonní či dechové kapely. Z hudebních nástrojů zde bylo nejvíce zastoupeno piano a banjo. Enyklopedie jazzu a moderní populární hudby ragtime charakterizuje následovně: „*Označení pro svébytný instrumentální styl, který vznikl na sklonku 19. století jako produkt synkretizace afroamerického černošského folklóru s prvky dobové populární hudby a později přešel i do interpretační praxe raných jazzových souborů. [...]*“⁶

Klasiky ragtime byli především pianisté Scott Joplin, Jelly Roll Morton ad.

III. 2. Tradiční jazz

Výraz „tradiční jazz“ se nejčastěji používá jako souhrnný pojem pro předswingové jazzové styly. Nejstarším z těchto stylů je improvizovaný neworleánský jazz, který vznikl na přelomu 19. a 20. století v New Orleans a ve své původní podobě trval přibližně do 1. světové války. Jeho předními interprety byli především černošští hudebníci, např. Joe Oliver, Sidney Bechet nebo George Lewis. Typické obsazení zahrnovalo skupinu melodických nástrojů (nejčastěji trubku, klarinet a pozoun) spolu se skupinou rytmických

⁵Následující podkapitoly čerpají zejména z těchto publikací: MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983. DORŮŽKA, Lubomír.: *Panoráma populární hudby 1918/1978 aneb Nevšední písničkáři všedních dní*, Praha, MF 1981. FORDHAM, John.: *Jazz*, Praha, Slovart 2001.

⁶MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983, s. 321.

nástrojů (většinou klavír, banjo, bicí a basový nástroj - suzafon, tubu nebo kontrabas). V souvislosti s tímto stylem se také někdy používá pojem „dixieland“, který může označovat hudbu bělošských neworleánských kapel, častěji však hudbu revivalistických ansámblů, které se neworleánským jazzem inspiroují.

Dále se pak do oblasti tradičního jazzu obvykle řadí hudba tanečních orchestrů a improvizačních skupin, jež hrály zhruba v období 1920-35 v Americe (zejména St. Louis, Kansas City, Chicagu a New Yorku). Pro tuto fázi vývoje jazzu je charakteristické určité zjemnění projevu, větší podíl aranžmá a také rozrůstání ansámblů (všechny tyto jevy v zásadě souvisejí s rozšířením jazzu mezi bělošské hudebníky a posluchače). Právě v této podobě se z jazzu poprvé stala skutečně globálně populární hudba. Mezi nejznámější osobnosti patří například trumpetista Leon „Bix“ Beiderbecke, houslista Joe Venuti, saxofonista Frankie Trumbauer. Z ansámblů pak největšího věhlasu dosáhl orchestr Paula Whitemana.

III. 3. Swing

Swing⁷ (taneční hudba) vznikl v polovině třicátých let 20. století. Jeho obliba kulminovala do přelomu 40. a 50. let, kdy se mladá generace přiklonila spíše ke vznikajícímu rock and rollu.

V období swingu působily jak velké orchestry (big bandy), tak menší ansámble. Začalo společné vystupování bělošských a černošských muzikantů v hudebních souborech. Postupem času se swing od své původní podoby začal stále více vzdalovat. Začal se nést ve znamení užitkové hudby a stávat se předmětem komerčního zájmu.

Z hlavních osobností swingu jmenujme např. Bennyho Goodmana, Glenna Millera, Woodyho Hermana ad.

III. 4. Bebop

Bebop neboli bop se vzhledem ke komerční swingové hudbě cíleně vymezil. Ze společenského hlediska to znamenalo, že se neorientoval na většinové publikum, ale spíše na výstřední posluchače, kteří se neztotožňovali s konzumní orientací společnosti. Z hlediska hudebního pak jazz v této podobě poprvé opouští svůj zábavný a taneční

⁷Swing, agl. doslovně houpání, švih – viz. MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983, s. 341.

charakter a mění se v poměrně náročnou hudbu, určenou především k poslechu (proto se v této souvislosti také někdy mluví o přechodu k „modernímu“ jazzu). Tento zlom vyvolal velmi rozporuplné reakce.

Mezi největší osobnosti tohoto stylu patří Charlie Parker, Dizzy Gillespie a Thelonius Monk.

III. 5. Cool, West Coast

Cool jazz⁸ vznikl na konci čtyřicátých a začátkem padesátých let 20. století v prostředí newyorských jazzových klubů, ale u jeho zrodu stáli především kalifornští hudebníci, kteří v té době v New Yorku působili. V Kalifornii a na západním pobřeží Spojených států se pak také vytvořila významná centra tohoto stylu (odtud také název „West Coast Jazz“). Tato hudba vznikla v souvislosti s reakcí na bebop. Je ve srovnání s ním melodičtější a jemnější.

Nejvýraznější umělci tohoto stylu jsou Dave Brubeck, Lenie Tristano, George Russel nebo Lee Konitz.

III. 6. Hard Bop, East Coast, Soul jazz

Původně to byl černošský styl, který se podobal blues a gospelu. Vznikl v padesátých letech 20. století v USA a později se z něj vyvinul soul jazz. Jedním z hlavních charakteristik hard bopu byla maximální hráčská úroveň a vyspělost muzikantů. Z hlavních osobností tohoto období jmenujme např. saxofonistu Sonnyho Rollinse či pianistu Herbieho Hancocka. Ze skupin pak Jazz Messengers.

III. 7. Free jazz

Tento značně individualizovaný a avantgardní jazzový styl vznikl na přelomu padesátých a šedesátých let 20. století v Americe. Jeho hlavním poznávacím znamením je odklon od dosavadních hudebních pravidel pocházejících z evropské hudby (toto se týkalo hlavně rytmu, hudební formy a melodiky). *„To neznamená, že by všeho toho freejazzoví hudebníci nesměli používat, podstatné však je, že toho používat nemuseli. Zato mohli sáhnout do oblastí, které zatím ležely mimo dosah jak jazzu, tak evropské hudby.*

⁸ z angl. cool = chladný, chlad

Rozšiřovali rozsah svých nástrojů přes jejich krajní polohy, vyluzovali z nich nejen tóny, ale také pazvuky a šramoty[...].“⁹

Free jazz prodělal dynamický vývoj a v přelomu 60. a 70. let už ho nastupující mladá generace vnímala přijatelněji. Došlo k dalšímu posunutí hranic moderního jazzu.

K předním osobnostem tohoto stylu patřili především John Coltrane, Ornette Coleman nebo Cecil Taylor.

III. 8. Jazz rock

Za jeho počátek lze považovat období 60. let 20. století. Do té doby zájem mladší generace o jazz vlivem nástupu rocku (tedy od poloviny padesátých let) poněkud upadal. Začalo docházet k přejímání rockových prvků do jazzové hudby a vznikl tak nový styl - jazz rock, jenž oslovil další vlnu posluchačů. *„Předpokladem k němu je jednak přirozený sklon jazzu čerpat z výrazových prostředků soudobé populární hudby, jednak postupné technické vyzrávání rockových hudebníků a jejich směřování k větší výrazové složitosti i náročnosti. Rockoví hudebníci přijímají z jazzu zejména sklon k vytváření rozsáhlejších improvizovaných sol. Jazzoví hudebníci si z rocku vybírají některé prvky rockové rytmiky a elektrofonické i elektronické nástroje, příznačné pro nový zvukový ideál rocku.“¹⁰*

Mezi průkopníky jazz rocku neodmyslitelně patří Miles Davis, John McLaughlin, Joe Zawinul, Wayne Shorter ad. Ze skupin pak především Weather Report a Return to Forever.

III. 9. Jazzový revivalismus

Počátek jazzového revivalismu u nás spadá do období po druhé světové válce. Z Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby: *„Revivalismus se projevoval jak sběrem památek, novým vydáváním původních nahrávek, pořizováním nových nahrávek pamětníků, vydáváním memoárové literatury atp., tak praktickým hudebním navázáním na původní tvorbu, tj. zejména dixieland, neworleanský jazz, později swing apod.*

⁹DORUŽKA, Lubomír.: *Panoráma populární hudby 1918/1978 aneb Nevšední písničkáři všedních dní*, Praha, MF 1981, s. 130.

¹⁰MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983, s. 204 - 205.

*Revivalismus byl a je nesen především mladými zájemci o jazz a měl amatérský ráz. V širokém významu se výrazu revivalismus užívá pro každou novou vlnu zájmu o starší stylové fáze jazzu a i moderní populární hudby.*¹¹

Jazzový revivalismus jako takový se zrodil už ve 30. letech ve Spojených státech. V této fázi šlo zejména o iniciativu bělošských publicistů, kteří se kriticky stavěli proti komerčnímu velkokapelovému swingu a snažili se o návrat neworleánského jazzu a jeho veteránů (mimo jiné například Sidneyho Becheta nebo trumpetisty Bunka Johnsona). V tehdejší Americe nezaznamenalo toto hnutí podstatnou odezvu, v Evropě ovšem po druhé světové válce vznikla celá řada skupin, které se neworleánským stylem inspirovaly a pro něž se ujalo výše zmíněné označení „dixielandy“. Značný věhlas získali především interpreti z Velké Británie, jejichž projev ovšem do značné míry splývá s vlivy dobové populární hudby (například trumpetista Humphrey Lyttelton, klarinetista Acker Bilk či trombonista Chris Barber).

I když jde spíše o méně častý případ, některé revivalové ansámblы se orientují i na jiné starší jazzové styly (především na taneční hudbu 20. let). Jako zástupce revivalových kapel z jižních Čech jmenujme např. českobudějovické Swing Trio Avalon, českokrumlovský Black Bottom, jindřichohradecký Old Steamboat Jazz Band nebo tábořský Street Band (viz níže).

III. 10. Současný jazz

Orientace v současné jazzové scéně je poměrně obtížná. Samotný pojem jazz může být označením i pro zcela odlišné hudební projevy. Proč tomu tak je?

V současné době dochází v oblasti jazzové hudby k několika základním jevům, jež jsou patrné už od 60. let (případně ještě dříve). Jedním z nich je překrývání jazzu s jinými žánry populární hudby (v 60. letech to byl například jazz rock, ale také latinskoamerická hudba, ze které takto vznikla např. bossa nova). Dalším je pokus sloučení jazzu s hudbou umělejší (tento směr se označoval jako „third stream“ neboli „třetí proud“), s world music a v současné době pak například s elektronickou taneční hudbou.

Dalším charakteristickým jevem je fakt, že všechny vyjmenované směry jazzové hudby spolu koexistují v živé praxi, která přetrvává (to platí zejména pro poválečné styly) nebo jde o cílený návrat do minulosti (jazzový revivalismus).

¹¹MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983, s. 323.

Dále také přetrvává postavení jazzu jako menšinového žánru.¹² Jazz nebyl a ani v současné době není masovou záležitostí a má svůj vyhraněný okruh posluchačů. Současně s tím je ovšem možné konstatovat, že jazz si v každé generaci nachází své publikum a své interprety, dokladem toho je i tato diplomová práce.

¹²Poslední větší průzkum hudebních preferencí české veřejnosti – odkaz na exaktní data: BEK, Mikuláš. *Konzervatoř Evropy?: k sociologii české hudebnosti*. Praha: KLP - Koniasch Latin Press, 2003.

IV. Historický vývoj jazzu v bývalém Československu¹³

IV. 1. Počátek 20. století

V České republice proběhlo prvotní seznámení s jazzem prostřednictvím přejímání zahraniční taneční hudby, ve které se jazzové prvky objevovaly (např. ragtime). Jednalo se přibližně o desetileté období od počátku 20. století a bylo s ním spjata vystupování stepařů ve varieté.

Po vzniku tehdejší Československé republiky došlo k výraznému zlomu. Ten se projevil jednak dostupností zahraničního notového materiálu, ale také znatelnějším rozvojem společenského a kulturního života. Z hlediska jazzu to znamenalo jeho rozšíření.

IV. 2. Meziválečné období

Významnou osobností našeho jazzu byl v tomto období zpěvák a pianista *R. A. Dvorský*. Právě s ním je spojován přechod od hudby zábavné a taneční k novému jazzovému stylu, který čerpal v oblasti repertoáru i stylového zaměření ze zahraničních skupin (zvláště amerických a evropských, např. *Revellers*) a který z nástrojů využíval také bicí a saxofony. „*Dalšími významnými soubory byly orchestr S. E. Nováčka, orchestr E. Koliandra, studentský orchestr Smiling Boys, vedený L. Vachulkou, orchestr Osvobozeného divadla, orchestr Burianova kabaretu Červené eso atd.*“¹⁴

Prvky jazzu se prosazovaly v zábavné hudbě, ale i v oblasti hudby vážné (např. *Bohuslav Martinů*). Důvodem bylo přesnější vyjádření charakteru doby, ale také získání dalšího nového publika.

Zvláštní bylo postavení dvou autorů, a to *E. F. Buriana* a *Jaroslava Ježka*.

¹³Následující podkapitoly čerpají zejména z publikací: MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983. DORUŽKA, Lubomír.: *Panoráma populární hudby 1918/1978 aneb Nevšední písničkáři všedních dní*, Praha, MF 1981. DORUŽKA, Lubomír.: *Panoráma jazzu*, Praha, Mladá fronta 1990. KOTEK, Josef: *Dějiny české populární hudby a zpěvu /1918 – 1968/*, Praha, AV ČR 1998. DORUŽKA, Lubomír.: *Český jazz mezi tanky a klíči 1968 – 1989*, Praha, Torst 2002.

¹⁴MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor. a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983, s. 185.

E. F. Burian do vlastních skladeb prvky jazzu přejímal. Byl také zajímavým interpretem jazzu a je zároveň autorem první české knihy o jazzové hudbě u nás. Později se ale od této hudby odklonil.

Tvorba *Jaroslava Ježka* byla v raných začátcích odlišná od jeho pozdější tvorby pro *Osvobozené divadlo* (např. *Klavírní koncert*). Důsledně kompozičně oddělil vážnou hudbu od hudby jazzové a navázal na spolupráci s autorskou dvojicí *Voskovec - Werich* a jejich již zmíněným *Osvobozeným divadlem*.

Na začátku 30. let se u nás jazzová hudba (teoreticky i prakticky) začala více dostávat do širšího povědomí veřejnosti. Bylo to také díky snadné dostupnosti jazzových nahrávek na deskách.

Dalším důležitým přínosem našemu jazzu byla práce novináře a kritika *Emanuela Uggého*. Právě s ním je spojen začátek aktivity jazzového orchestru *Gramoklubu*. Tímto orchestrem, který se programově rozhodl uvádět jazz pouze jako hudbu poslechovou, nikoli taneční, prošli někteří výrazní jazzoví umělci, např. saxofonista Ladislav Habart nebo pianista Jiří Traxler.

Praha měla v meziválečném období pro náš jazz význam zásadní. Bylo tu největší zastoupení jazzových hudebníků, ale postupem času se jazzová hudba začala hrát také v dalších hudebních podnikách převážně větších měst, např. v Brně.

Nejen v Praze se v závěru třicátých let začala jazzová scéna rozšiřovat. Vznikly další skupiny (př. *Blue Music*) a orchestry, např. *Orchestr Karla Vlacha*. Tento orchestr, který je činný i v současné době, se stal v jazzové oblasti dominantním. Z dalších hudebních souborů z této doby byl významný *Orchestr Emila Ludvíka*. Část jeho členů (např. *Bedřich Weiss, Jan Hammer*) vytvořila jazzovou improvizací skupinu *Hot Quintet*. Jejím cílem byla myšlenka zrovnoprávnění jazzu vedle ostatních hudebních proudů. Tato idea byla nejen tehdy, ale i v pozdější době společným přáním všech jazzových interpretů, skladatelů i posluchačů.

Vedle souborů jako *Hot Quintet* fungovaly také další, např. již uvedený *Orchestr R. A. Dvorského*.

IV. 3. Doba okupace

Z hlediska vývoje naší populární hudby jde o rozporuplnou dobu. Na jedné straně je patrné jednoznačné zbrzdění předválečného vývoje, neboť jazzová scéna utrpěla citelné oběti : již zmiňovaný *Bedřich Weiss* zahynul v Osvětimi, *E. F. Burian* jen zázrakem přežil

internaci v několika koncentračních táborech, Ježek byl nucen emigrovat... Zásadně se také změnila podmínka fungování jazzové hudby. Omezily se taneční zábavy, narušily se kontakty se západem, za poslech nepovolených rozhlasových stanic hrozila smrt, jazz byl v očích nacistického režimu těsně spojen s židovskou a černošskou rasou.

Na druhou stranu Čechy byly v porovnání se zbytkem Evropy územím relativního klidu a právě válečná léta jsou obdobím největší kariéry některých průkopníků českého jazzu a swingu (např. Inka Zemánková nebo Arnošt Kavka). Paradoxně se v této době značně rozvíjela původní tvorba swingových písniček, neboť provozování zahraničního (zejména amerického) repertoáru naráželo na pochopitelné potíže.

Jazz se stal v tomto období prostředkem kritiky a protestu politické scény (začal se ilegálně vydávat časopis o jazzu – *Okružní korespondence*) a jeho vývoj byl značně ztížený. Přesto se však stále rozvíjel a šířil.

IV. 4. Situace po 2. světové válce (1945 – 1948)

Po druhé světové válce nastaly podmínky pro plný rozvoj swingu, který byl pro oblast naší populární hudby dominantní.

Z nejvýznamnějších orchestrů, jež se této hudbě věnovaly, jmenujme orchestry *Karla Vlacha*, *Ladislava Habarta* a *Kamila Běhouňka*. Z jazzových zpěváků to byli především *Vlasta Průchová* a její manžel *Jan Hammer*. Z dalších významných interpretů např. *Jiří Verberger* (pi) a *Vladimír Kloc* (tpt). Zájem o jazz se opět začal zvyšovat a spolu s jeho rozvojem šel ruku v ruce také rozvoj publikační. Důkazem toho je i fakt, že *Gramoklub* opět zahájil svou činnost. Obnovily se také hudební soutěže. Dostupnějšími se staly jazzové zahraniční skladby, filmy. Jazzová hudba se opět začala objevovat v českých filmech a rádiích.

IV. 5. Nástup komunistického režimu

Nástup komunistického režimu se nesl ve znamení řady negativních změn, nutno dodat, že nejen pro jazzové hudebníky. Byly jimi např. zákazy zahraničního nebo i domácího vystupování, různé postihy, omezení (např. téměř nemožný kontakt se zahraničním hudebním děním) atd. Jedním z hlavních důvodů tohoto dění byla obecná snaha dostat oblast populární hudby pod režimní kontrolu. Dalším důvodem výše zmíněných negativních změn byl též americký původ jazzové hudby.

Došlo ke stagnaci jazzové scény. Hlavními příčinami byl odchod některých našich předních jazzových osobností do emigrace (viz níže), ukončení publikační činnosti časopisu *Jazz* a také zánik vybraných hudebních klubů a orchestrů.

Po celou dobu se hudebníci snažili existenci a šíření jazzu obhajovat.

Ve druhé polovině padesátých let se společenská atmosféra uklidnila. Více prostoru ke své činnosti dostaly režimem tolerované orchestry *Gustava Broma*¹⁵ a *Karla Vlacha*. Vedle těchto orchestrů svou hudební činnost dále vyvíjely revivalové a amatérské skupiny. Dále jmenujme *SH kvartet*, *Studio 5*, *Jazzové trio* a další. Z interpretů to byl např. *Karel Hála* nebo *Eva Olmerová*.

V Praze začala vznikat nová jazzová základna, jejíž součástí byla skupina *Studio 5* (stylově se klonila k moderním směrům – west coast) a také *Jazzový orchestr Československého rozhlasu (JOČR)*. Na jazzovou hudbu začalo být nahlíženo jako na svébytný specifický hudební směr, který se vyvíjí a který naši hudební scénu ovlivňuje.

Došlo také k obnovení publikační činnosti s jazzovou tematikou, vznikl například časopis *Hudební rozhledy* (byl aktuální především na konci šedesátých let). V pozdějším období to bylo pak periodikum *Taneční hudba a jazz* a časopis *Melodie*. Některé jazzové kluby vydávaly své vlastní informační letáky.

Teoretická i praktická stránka jazzu díky muzikantům a jeho průkopníkům začínala mít (i přes všechna již zmíněná úskalí) stabilní pozici.

Praha začala ztrácet své „monopolní“ postavení a centry jazzového dění se stala také další města (např. Brno). Hojně zastoupení měly soutěže a festivaly. Jedním z nejdůležitějších festivalů konaným v Přerově byl *Československý amatérský jazzový festival (ČAJF)*. Dalším zlomovým okamžikem byl vznik mezinárodních jazzových festivalů (IJFP). Jejich prostřednictvím mohlo konečně docházet k navazování kontaktů se zahraničními skupinami a interprety, k jejich společnému setkávání, ke konfrontaci. Lubomír Dorůžka o těchto festivalech napsal: „[...] *Festival plnil v podstatě dvojí poslání: pro špičkové domácí soubory, které pro něj zpravidla připravovaly nový program, byl podnětem, pro obecnost to byl – při téměř naprosté absenci koncertů mimo festival – téměř jediný způsob, jak se seznámit se zahraničními soubory, což ovšem mohlo vytvářet zájem o poptávku, ovlivňující potom i stylovou orientaci souborů domácích.*“¹⁶

¹⁵*Orchestr Gustava Broma* byl pro naši jazzovou scénu mimo jiné přínosný i tím, že svým repertoárem zabrousil také do dalších oblastí jazzu (např. west coast, progressive jazz atd.).

¹⁶DORŮŽKA, Lubomír.: *Český jazz mezi tanky a klíči 1968 – 1989*, Praha, Torst 2002, s. 88.

Hudebním vydavatelstvím zabývajícím se zprostředkováním knižního, gramofonového i informativního materiálu byl *Supraphon*. Ve druhé polovině let šedesátých přibýlo ještě vydavatelství *Panton*. Zajímavý je i fakt, že se učivo o jazzové hudbě stalo součástí školních osnov.

Na počátku 60. let je české jazzové dění srovnatelné s děním evropským. Zásahu na tom měli skladatelé a hlavně naše jazzové orchestry (big bandy), které svou profesionální úroveň mohly směle konkurovat zahraničním. Problémem bylo jen malé zastoupení sólistických hudebníků. Obecně lze konstatovat, že se šedesátá léta nesla ve znamení uvolnění společenské atmosféry. Repertoár skupin nepodléhal příliš cenzuře, a proto se hráli i anglické a americké písně v originálních verzích. S nástupem normalizace ale přišly další změny. Docházelo k přísné cenzuře (obstarávaly je komise) repertoáru kapel. Byly požadovány (až na výjimky) pouze skladby autorů českých. Tento omezující faktor se hudebníci snažili „obejít“ tím, že uvedli text i název skladby česky a zahraničního autora nahradili autorem fiktivním (samozřejmě uvedeným pod českým jménem). Kontrola nad amatérskými ansámby spočívala v povinném přičlenění k nějaké zastřešující organizaci (závodní klub, osvětová beseda, zemědělské družstvo).

IV. 6. Vývoj mezi lety 1968 - 1989

Násilné potlačení Pražského jara v srpnu 1968 znamenalo pro vývoj naší jazzové hudby další zlom. Řada našich umělců emigrovala (např. *Jan Hammer ml., Karel Krautgartner, později pak Laco Déczi nebo Rudy Linka*). Zahraniční vystupování bylo maximálně omezeno. Nastalo také hlavní období tzv. rekvalifikačních přehrávek, které organizovalo tehdejší *Ministerstvo kultury*. Šlo o jakési prověřování faktických znalostí i instrumentálních dovedností profesionálních umělců, o jejichž kvalitách nebylo možné polemizovat. *Lubomír Dorůžka* o rekvalifikacích píše: „*Rekvalifikační zkouška se skládala ze tří částí: z odborné, kulturně-politické a praktické (předváděčky). Jisté problémy mohly pro jazzmany nastat při předváděčce. Jestliže například žádali na tenorsaxofonistovi, jehož oborem byla improvizovaná hudba, aby na klarinet zahrál part z některého Dvořákovy Slovanského tance, nepomohlo vysvětlování, že on na klarinet vlastně vůbec nehraje. Dalším kamenem úrazu se mohl stát soupis repertoáru. V tom měly být zastoupeny nejenom skladby autorů domácích a z dalších socialistických zemí (tuto úlohu plnily především skladby Jaroslava Ježka), ale také „angažovaná tvorba“.* Ale hlavním

*problémem byla kulturně-politická část, která mohla být chápána velice volně. Tam nebyly předem stanovené otázky. Nahrazovala je jen obecná směrnice, že úkolem je zjistit znalosti interpreta ve vztahu k celkové společenské situaci.*¹⁷

Po roce 1968 se jazzové skupiny v důsledku tehdejší politické situace opět nevyhnuly obecným problémům, např. výše zmíněné emigrace, omezená možnost zahraničního vystupování, povinné přehrávky a přezkušování, nutnost registrace apod. Negativem byl i fakt, že se zájem mladé generace přesouval spíš k rocku a jazz ztrácel na popularitě. Na druhou stranu bylo pro jazz pozitivem, že výše zmíněný státní dohled byl zaměřený především proti rockovým hudebníkům, protože z jejich strany cítil komunistický režim větší nebezpečí. Toto znamenalo pro jazzové muzikanty určité uvolnění, nikoli však pro rockové hudebníky. V důsledku toho se tedy někdy rockové skupiny nebo festivaly navenek profilovaly jako jazzové (např. *Jazz Q Martina Kratochvíla* nebo festival *Pražské jazzové dny*). Tato doba je významná i tím, že v ní začala nebo vrcholila kariéra některých našich předních jazzových interpretů a ansámbků. Z interpretů pro příklad jmenujme Jiřího Stivína, Karla Velebného, Karla Růžičku, Lud'ka Hulana nebo Rudolfa Daška. Z orchestrů pak především *Pražský big band Milana Svobody*, *Originální pražský synkopický orchestr (OPSO)* a *Jazzový orchestr Československého rozhlasu (JOČR)*.

Ke konci sedmdesátých let přišla další vlna přísných cenzur. Ta byla aktuální hlavně pro projev a repertoár orchestrů. Nedostupným se stal zahraniční notový materiál. Supraphon vydával v té době pouze tituly české. Rozšiřování repertoárů orchestrů a kapel se tedy uskutečňovalo také díky autorské práci kapelníků.

IV. 7. Revoluční rok 1989 a situace po něm

*„V přelomovém období na konci roku 1989 už většina jazzových hudebníků těžila z atmosféry postupného uvolňování a tání komunistické všemoci.“*¹⁸

Po revoluci se stát přestal angažovat v oblasti nonartificiální hudby. Skončila tak její státní finanční podpora, ale zároveň skončil i státní dohled nad ní a s ním spojená omezení. Jazzoví hudebníci mohou svobodně vytvářet skupiny, neomezeně cestovat, volit repertoár i výšku svých honorářů. Vše si ovšem musejí zajišťovat sami.

¹⁷DORUŽKA, Lubomír.: Český jazz mezi tanky a klíči 1968 – 1989, Praha, Torst 2002 s. 45 – 46.

¹⁸Tamtéž, s. 467.

„Těžko říci, jakou úlohu sehraje další generace našich jazzmanů v takto rozehrané partii. Nelze pochybovat o jejich technickém vybavení ani o jejich talentu. A ani pohled na síť možností, které se jim nabízejí, nemusí budit příliš pesimistický dojem. Zmizelo omezení dané monopolní státní koncertní agenturou: zahraniční vystoupení nebo turné si teď každý soubor může sjednat sám, aniž by musil polovinu honoráře odevzdávat agentuře, která kromě razítka k akci ničím nepřispěla. Není to ovšem tak jednoduché. Mladým pochopitelně chybějí dvě desetiletí kontaktů, jaké si mohli postupně budovat jejich předchůdci, a cesty k lepšímu uplatnění na zahraniční scéně musí teprve pracně hledat.“¹⁹

¹⁹DORŮŽKA, Lubomír.: *Český jazz mezi tanky a klíči 1968 – 1989*, Praha, Torst 2002, s. 477 – 478.

V. Přehled současných předních ryze jazzových a multižánrových kapel v jižních Čechách

Cílem této kapitoly je podat přehled a základní informace o nejvýznamnějších současných kapelách, jenž se svým stylovým zaměřením profilují jako jazzové, ale uvádím zde i další ansámby, které nejsou ryze jazzové a tuto hudbu do určité míry přejímají, inspirují se jí. Samozřejmě nejde o podrobný výčet všech ansámbků, které v Jihočeském regionu působí. Bohužel nebylo v mých možnostech získat podrobnější seznam a informace o nich.

Hlavními informačními zdroji byla (kromě novinových článků) vyprávění současných i bývalých členů jihočeských kapel a jejich další doporučení na konkrétní hudební skupiny a také informační servery www.muzikus.cz a www.bandzone.cz, které uvádějí obecnější katalog hudebních souborů, tedy těch, které na něm informace o sobě uvedly. I tyto internetové zdroje mě leckdy navedly dalším směrem v „pátrání“ po dalších kapelách. Výběr a uvedení kapel v této práci je tedy do jisté míry značně subjektivní. Z těchto důvodů (samozřejmě neúmyslně) jistě bohužel došlo k opomenutí řady z nich. Domnívám se ale, že nejvýznamnější „reprezentanty“ těchto kapel tato práce uvádí. Pro přehlednost jsem zvolila členění na níže uvedené abecedně seřazené podkapitoly. Informační zdroje jsou uvedeny číselným odkazem u každého nadpisu.

V. 1. Bývalý okres České Budějovice

V. 1. 1. Epy de Mye²⁰

Stylové zaměření:

folk, country, swing

Personální obsazení:

Lucie Cíchová (voc, kontrabas), Lukáš Kazík (voc, g), Jan Přeslička (voc, g)

Vývoj

Na naší scéně se toto trio z Týna nad Vltavou složené ze dvou kytar a kontrabasu objevuje již pátým rokem. Založeno tedy bylo v roce 2004. Hudebníci hrají výhradně akusticky. Tvorba je autorská a vychází především z oblasti country, folku a swingu.

Během svého působení dosáhla skupina řady ocenění, např. na hudebním festivalu Zahrada v Náměšti na Hané. Koncertní činnost se odehrává v rámci České republiky, především pak v oblasti jižních Čech.

V roce 2007 trio vydalo své první CD nazvané „Stopy nezmizí“.

Rozhovor s Janem Přesličkou

Jak byste popsal hudební bacil Epy de Mye?

„Je nebezpečný, protože je nenápadný, a mutuje. Jeho hudebním základem jsou tři cesty, které jsou různé, ale spojuje je akustično.“

Skutečná epidemie stála i u zrodu vaší kapely, která se měla jmenovat Doslov. Jak to tehdy bylo?

„Název Doslov vyhrál nad Kruhovým objezdem a podobnými taškařicemi. Ale nemoc nastoupila tak rychle, že jsme nestačili odehrát ani první koncert. A při dalším doznívala chřipková epidemie a horečky 37, 5. V tom stavu jsme si dali z recese název

²⁰Informační zdroj této kapitoly: <http://www.epydemye.cz/>, 22. 11. 2008.

Epidemie. Ale v hlavách posluchačů se rychle usazoval, tak jsme jen ztvrdili i, čímž jsme zjemnili záporný nádech slova. Ovlivnil nás i v tom, jak přistupujeme ke koncertům. Máme motto Uchvátit, nakazit, rozšířit.“

Tušíte, kolik lidí už jste nakazili?

„Každý rok přidáváme jeden řád. První rok to bylo deset, druhý sto, třetí tisíc, tak teď jedeme na deset tisíc a za dva roky budeme slavít ten milion.“

Titulní skladbu desky Stopy nezmizí doprovází reprodukce díla Leonarda da Vinciho. Nakolik byl pro vás důležitý jako zdroj inspirace?

„Leonardo da Vinci mě nejvíc fascinuje svou renesanční všestranností, líbí se mi ten přístup zkusit všechno a být ve všem dobrý. Je tak trochu zašifrován do celé desky.“

S jakými pocity by měl divák odcházet z koncertu Epy de Mye?

„Když mě nějaký koncert nadchne, odcházím s úplně jiným světlem v hlavě. My bychom diváky rádi vtáhli do světa našich písniček, aby věděli, že Epy de Mye se má vracet. Aby ty stopy nezmizely.“²¹

²¹KOBLENC, Václav: *Epy de Mye chce uchvátit a nakazit*, MFD, příloha Kultura – jižní Čechy, 5. 12. 2008.

V. 1. 2. Fun & Jazz S.O.CK. S. Band²²

Stylové zaměření:

jazz, swing

Personální obsazení:

Petra Chlebníčková (voc), Jindřich Zíka (voc), Petr Koptiš (tpt), Pavel Puffer (tpt), Jiří Prajer (tpt), Miroslav Konfršt (sax), Martin Tříška (sax), Jiří Novák (sax), Petr Puffer (sax), Petr Kindlman (tbn), Tomáš Brož (tbn), Petr Turek (g), Martin Laštovka (bg), Radim Sládek (pi), Martin Mařha (dr)

Vývoj

Českobudějovický orchestr Fun & Jazz S.O.CK. S. Band byl založen v roce 2003 Pavlem Pufferem a Jiřím Novákem. O dva roky později (2005) ansámbl svou činnost ukončil. Šlo o pokračování big bandu, jenž působil v ZUŠ na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích a který vedl kapelník Václav Hlaváč. Po jeho odchodu se někteří členové big bandu rozhodli v muzicírování pokračovat. Došlo k přejmenování dřívějšího big bandu a vznikl „Fun & Jazz S.O.CK. S. Band“. Většina jeho členů zároveň prošla českobudějovickým Rozhlasovým swingovým orchestrem Václava Hlaváče a s jazzovou hudbou měla tedy bohaté zkušenosti.

Během působení docházelo k personálním změnám. Ta první se udála v roce 2004 a byl jí odchod bubeníka Radima Píglu. Na jeho místo nastoupil Martin Mařha. Téhož roku opustil skupinu kytarista Tomáš Tupý a trumpetista Miroslav Beran. Jako náhrada za ně byli přizváni Petr Koptiš (tpt) a Petr Turek (g).

Stylové zaměření a repertoár orchestru vycházel ze swingové a jazzové hudby. Jejich aranžemi se zabýval kapelník Jiří Novák. V repertoáru souboru byly zastoupeny skladby jazzových osobností, např. Bennyho Goodmana nebo Paula Desmonda a dalších.

První koncert se uskutečnil rok po založení v českobudějovickém hudebním klubu Velbloud a měl příznivý ohlas. Pozdější koncertní činnost se vyvíjela nepravidelně a odehrávala se převážně na domovské scéně, tedy v Českých Budějovicích. Postupem času došlo k ukončení činnosti orchestru.

²²Informační zdroj kapitoly: <http://www.sweb.cz/matha/socks/>, 14. 12. 2008.

V. 1. 3. jazZÍKAspol²³

Stylové zaměření:

jazz, swing, blues, latin

Personální obsazení:

Jindřich Zíka (tpt, voc), Radim Sládek (pi), Ivan Studený (bas), Marian Jungvirt (dr)

Vývoj

Hlavním iniciátorem vzniku skupiny byl v roce 2003 trumpetista a současný kapelník Jindřich Zíka. Ten tehdy ještě působil v českobudějovické skupině Fun & Jazz S.O.C.K.S Band a měl přání založit vlastní jazzovou skupinu. Oslovil tedy své spoluhráče, klavíristu Radima Sládka a kontrabasistu Martina Laštovku, a vzniklo jazzové trio. Později do něj ještě přibyl bubeník Václav Švec a vznikl kvartet, jehož první veřejné vystoupení se uskutečnilo v roce 2004. V této sestavě skupina působila přibližně tři roky. Po jejich uplynutí došlo k personálním změnám. Odešel kontrabasista Martin Laštovka a bubeník Václav Švec. Jako náhrada za ně nastoupili noví členové, kontrabasista Ivan Studený a bubeník Marian Jungvirt. Ze slov Radima Sládka: *“Jeli jsme hrát na Šumavu na farmu, kde její tamější majitel a provozovatel pořádal jazzové koncerty (mimo jiné tam např. vystupoval i Dan Bárta s Triem Roberta Balzara a další) a jednalo se o koncert, na němž hrálo více kapel. V tu dobu už jsme neměli bubeníka, a tak jsme v duchu doufali, že si tam nějakého „vypůjčíme“.* To se podařilo a pro Mariana Jungvirta to byl první oficiální koncert s námi. K dalším personálním změnám již nedošlo a výše uvedená sestava je stále aktuální.

O koncertní činnost, jež se uskutečňuje nepravidelně, se stará především kapelník Jindřich Zíka. Kromě samostatných koncertů kvartet vystupuje také při různých společensko-kulturních příležitostech (maturitní plesy, taneční zábavy, firemní akce...) po celé České republice, zejména pak v oblasti Jihočeského kraje.

Stylové zaměření vychází z jazzové hudby, především pak z modernějších směrů, ale repertoár tvoří i skladby z oblasti tradičního jazzu. Jde většinou o zaranžované převzaté americké písně, např. Blue Moon, Beat Me Daddy, My Way, My Funny Valentine a další. Vlastní tvorbu skupina nemá. V roce 2007 bylo natočeno CD “jazZÍKAspol”, jež obsahuje

²³Kapitola čerpá informace z vyprávění Radima Sládka.

např. skladby: It Don't Mean A Thing, Autumn Leaves, Summertime, Sweet Georgia Brown, Just Friends a další.

Do budoucna si skupina přeje rozšířit repertoár, zvýšit koncertní činnost a dále oslovovat své posluchače, případně posluchačskou základnu ještě rozšířit.

V. 1. 4. PoPráci²⁴

Stylové zaměření:

jazz, latin, blues

Personální obsazení:

Vladimír Halama (key), Bohuslav Čtveráček (bg), Eduard Trost (sax), Milan Čepička (dr)

Vývoj

Tato příležitostná hudební formace se po menších personálních obměnách ustálila na současnou sestavu, kterou tvoří klávesista Vladimír Halama, baskytarista Bohuslav Čtveráček, saxofonista Eduard Trost a bubeník Milan Čepička.

Repertoár vychází z jazzové hudby, především mainstreamu, ale také z klasického jazzu. Vlastní tvorbu skupina nemá, soustřeďuje se na převzaté zaranžované jazzové skladby.

Koncertní činnost se odehrává sporadicky. Kvartet vystupuje přibližně čtyřikrát až pětkrát za rok, a to nejčastěji v českobudějovických hudebních klubech (např. Modrý dveře, Velbloud, K2), ale i na dalších místech jižních Čech.

²⁴Kapitola čerpá informace z vyprávění Jiřího Klimeše.

V. 1. 5. Rozhlasový swingový orchestr Václava Hlaváče²⁵

Stylové zaměření:

jazz, swing

Personální obsazení:

Vendula Hanžlíková (pi), Marián Hostek (sax), Bohumil Voborník (sax), Jan Thaimer (sax), Pavel Hlaváč (sax), Jaroslav Svoboda (sax), Jan Malásek (tbn), Josef Krejčík (tbn), Eduard Ročovský (tbn), Jiří Hanzal (tbn), Radek Froulík (tpt), Václav Hlaváč (tpt), Jiří Prajer (tpt), Petr Kotouz (tpt), Vojtěch Trnka (tpt), Radim Sládek (pi), Kamil Houška (g), Vladimír Krček (bg), Martin Mat'ha (dr)

Vývoj

Zakladatelem tohoto orchestru Českého rozhlasu České Budějovice byl v roce 2004 jeho kapelník Václav Hlaváč - trumpetista, pedagog, absolvent Konzervatoře Jaroslava Ježka působil v několika orchestrech a kapelách (např. Swing Band Ferdinanda Havlíka, Big Band Praha ad.). Nejdéle se angažoval jako první trumpetista českobudějovického Tanečního orchestru Metroklub.

Rozhlasovým swingovým orchestrem Václava Hlaváče prošla celá řada hudebníků. V současnosti ji tvoří výše uvedená sestava.

Repertoárem se prolínají české a světové jazzové standardy. Těžištěm koncertního dění jsou především samostatná divadelní a festivalová vystoupení, taneční plesy a další společensko-kulturní příležitosti.

V současné době vrcholí přípravy pro natáčení CD.

²⁵Informační zdroj kapitoly: <http://www.rozhlas.cz/cb/orchestr/>, 13.11. 2008.

V. 1. 6. SoulPower²⁶

Stylové zaměření:

jazz, blues, soul, funk

Personální obsazení:

Tomáš Jaroš (g), Petr Jaroš (bg), Antonín Walda (dr)

Vývoj

SoulPower je svým založením instrumentální jazzové trio, které vzniklo v roce 2006. Jeho stálými členy jsou: kytarista Tomáš Jaroš, baskytarista Petr Jaroš a perkusista Antonín Wald. Tato sestava se od založení nezměnila, je stále aktuální. Jako pravidelný host s triem vystupuje také zpěvačka Tereza Skleničková, saxofonista Marián Hostek a akordeonistka a pianistka Marie Křenová.

Skupina se orientuje především na jazz, soul a funk. Repertoár tvoří jak skladby autorské, tak převzaté, nejčastěji zaranžované jazzové písně např. Milese Davise. Úspěchem byla účast na Festivalu mladého jazzu v roce 2008 v Trenčíně. SoulPower vystupují převážně v hudebních klubech v Českých Budějovicích (př. Modrý dveře, Velbloud, Highway 61 a další). Z článku Michala Kubala o vystoupení skupiny na českobudějovických jazzových dnech 2008: „*Máte se na co těšit. Bude tady ohňostroj tónů, bude tady fantastická zábava*“, *sliboval na začátku vystoupení hudební kapely SOULPOWER jeden z jejích členů, kytarista Tomáš Jaroš. Společně s basákem Petříkem Jarošem se poté opřeli do strun, bubeník Antonín Walda se chopil paliček. Lidem, kteří byli zlákáni tímto koncertem pořádaným v rámci jazzových dnů, předvedli melodické jazzové kompozice i dynamičtější lehce rockově laděné skladby – hudební živly, které jim určitě jiskřily v očích, nezatajily ani Tomášovy červené a Petříkovy stylové růžové brýle. Potěšení z hraní na nich bylo znát – po každé písni vesele děkovali publiku ještě dříve, než vůbec stihlo začít tleskat. Skvělé bylo také střídání čistě hudebních skladeb se skladbami doprovázenými zpěvem, bránilo to koncertu spadnout do monotónnosti a začít nudit. [...]*²⁷

²⁶Informační zdroj kapitoly: <http://bandzone.cz/>, 3. 12. 2008.

²⁷ KUBAL, Michal: *Budějovice plné jazzu - Soulpower*, Ve dne měsíčník 4/2007 – studentské nekritické noviny, listopad 2007.

V. 1. 7. Sunny Band²⁸

Stylové zaměření:

jazz, blues, swing

Personální obsazení:

Tomáš Rolínek (tpt), Ladislav Rolínek (kontrabas), Josef Nota (sax), Vít Golombek (g, pi)

Vývoj

Sunny Band funguje již devátým rokem, vznikl v roce 2000 v Nových Hradech. Zakladateli byli trumpetista Tomáš Rolínek, jeho bratr kontrabasista Ladislav Rolínek a saxofonista, v té době ještě banjista, Josef Nota. Ke spolupráci přizvali ještě hráče na rytmickou sekci (buben, ozvučná dřívka apod.) a vznikl žánrově příliš nevyhraněný hudební styl. Josef Nota se o něm vyjádřil: „...*takže vznikla taková rádobý dixielandová kutálka se zcela nezaměnitelným dřevorubeckým zvukem.*“

Repertoár v té době tvořily starší jazzové standardy (tradicionály).

Po dvou letech došlo ke změnám. Josef Nota vyměnil banjo za saxofon. Přišel také nový člen, kytarista Vít Golombek, a kapela se začala ubírat dalšími hudebními cestami. Začala hrát zaranžované převzaté písně a vlastní tvorbu, na které se nejvíce podílel a podílí kapelník Tomáš Rolínek. Ten je také autorem veškerých příjemně poetických textů. Celkový dojem je ale dotvářen při koncertování přímo na pódiu. Děje se tak prostřednictvím individuálního momentálního hudebního vkladu každého z muzikantů.

Sunny Band má na svém kontě CD „Džezování“, které vzniklo v roce 2007.

Do budoucna má skupina přání pokračovat v koncertní činnosti, rozšířit repertoár o další autorskou tvorbu, ale hlavně bavit posluchače. „*Do CD jsme investovali jistý hudební vklad a dopadlo to tak, jak to dopadlo. Po jeho natočení nálada v kapele trochu stagnovala. Ted' zase začínáme pomalu hrát. Pocit spoluhráčů, že není kam mířit, už je snad pryč. Já doufám, že to zase přijde. Jistě, chceme bavit lidi*“, řekl Josef Nota.

²⁸ Kapitola čerpá informace z vyprávění Josefa Noty.

V. 1. 8. String Trio J.A.J.²⁹

Personální obsazení:

Jiří Klimeš (g), Alois Postl (mandolína), Jiří Švehla (housle)

Stylové zaměření:

jazz, latin

Vývoj

Na období před vznikem String Tria J. A. J. vzpomíná jeden z jeho zakladatelů, Jiří Klimeš - hudebník, pedagog, osobnost českobudějovické jazzové scény: *„Založili jsme skupinu Fluidum. To byla taková spíše undergroundová záležitost. Ve skupině jsme měli i hráče na dechové nástroje, takže tam byly i prvky jazzu. Jenže se to neobešlo bez problémů s tehdejším režimem a po nějaké době jsme byli jako skupina zakázaní. Abychom mohli pokračovat, přibrali jsme ještě další muzikanty a začali jsme hrát takovou jazz rockovou muziku. Nejdříve jsme se jmenovali CB Band, potom JK Band, MO Band, různé takové názvy. To se většinou jednalo o sedmičlenné formace. Pak jsem oslovil také muzikanty z tanečního orchestru, z vojenské dechové hudby, ale i z dechovek a z big beatových kapel a dal jsem dohromady „Českobudějovický Big Band“. To byl asi dvacetičlenný orchestr, se kterým jsme vystupovali na různých jazzových večerech, které tady pořádám asi 14 let, přes kulturní střediska v K2, ve Velbloudu atd. Tento orchestr fungoval, ale bylo ho náročné uhájit, obtížné bylo i scházení se ke zkouškám. Tak jsme udělali menší soubor „COMBO ČESKOBUDĚJOVICKÉHO BIG BANDU“, ale ten fungoval jen krátce. Pak byly další menší formace, např. kapela Klima X, to byl modernější jazz [...].“*

Zakládajícími členy String Tria J. A. J. byli v roce 2004 kytarista Jiří Klimeš, houslista Jiří Švehla a hráč na mandolínu Alois Postl. Toto obsazení zůstalo do současnosti nezměněné.

Nápad založit tuto ryze instrumentální hudební formaci byl společný. Ani jeden ze členů neměl v té době stálé „hudební angažmá“, a proto vzniklo String Trio J.A.J. Na samé začátky tria vzpomíná jeho leader Jiří Klimeš: *„Když nebylo co hrát, tak jsme se potkali s kamarády a domluvili se, že bychom chtěli něco hrát. Kolega Postl má mandolínu, má*

²⁹Kapitola čerpá informace z vyprávění Jiřího Klimeše.

ale počátky klasické hudby, potom přes country atd. Já jsem se chtěl věnovat instrumentální muzice. Pak houslista Jiří Švehla, ten má taky v oblibě klasickou hudbu. Tak jsme to před pěti lety dali dohromady a já, abych měl s kým hrát, tak jsem začal s nimi.“

Zkratka v názvu skupiny - „J.A.J.“ - jsou počáteční písmena křestních jmen muzikantů (Jiří, Alois, Jiří).

Trio má ve svém repertoáru především převzaté a zaranžované jazzové skladby. Věnuje se jak mainstreamovému, tak i modernímu jazzu (př. *Carlos Santana, Chick Corea* ad.). Kromě toho má také tvorbu autorskou, kterou komponuje Jiří Klimeš. Z jeho autorských skladeb jmenujme např. *Obrázky z Mělníku, Plachého blues* nebo skladbu *Vlezlá*.

Koncertní činnost je nepravidelná a uskutečňuje se prostřednictvím společné domluvy. Ansámbl vystupuje sporadicky a počet ročních vystoupení nepřesáhne desítku. Koncerty se odehrávají nečastěji v Českých Budějovicích a jejich okolí, ale výjimku netvoří ani vystoupení v rámci celé České republiky. Kromě koncertní činnosti (významné bylo vystoupení v roce 2008 na pražském jazzovém festivalu „Agharta Jazz Festival“) kapela účinkuje také při dalších společensko-kulturních příležitostech (večírky, vernisáže aj.). Jako host s triem zřídka vystupuje např. dcera Jiřího Klimeše, zpěvačka Kateřina Klimešová, nebo basista Zdeněk Couf.

„Co s triem plánujeme do budoucna? Rádi bychom nepřestali hrát. Chybí nám rytmika, my jsme zkrátka takový hudební hybrid, snad dál zaujmeme posluchače“, řekl Jiří Klimeš.

V. 1. 9. Swing Trio Avalon³⁰

Stylové zaměření:

jazz, swing

Personální obsazení:

Martin Voříšek (cl), Jakub Šafr (pi), Jan Kubeš (dr)

Vývoj

Trio vzniklo na podzim roku 1996 v návaznosti na činnost dříve vzniklého (r. 1992) jazzového seskupení „SPOODY JAZZBAND“, později „SPOODY ORIGINAL SWING BAND“ a posléze „SPOODY BIG BAND“. Sestava nebyla jednotná, nejstabilnější bylo osmičlenné seskupení (housle, saxofony a rytmická sekce). Po čase se skupina rozpadla, ale její tři členové – klarinetista Martin Voříšek, pianista Jakub Šafr³¹ a bubeník Jan Kubeš v muzicírování pokračovali. Měli společné přání vydat se dalšími hudebními cestami a začít hrát také improvizovanou muziku, a tak založili „Swing Trio Avalon“. Sestava se až do současnosti nezměnila, je stále aktuální.

První oficiální vystoupení se uskutečnilo v koncertní síni Otakara Jeremiáše v Českých Budějovicích. Zde také trio vystupuje přibližně v půlročním intervalu až do současnosti. Krom toho je také pravidelným hostem hudebních klubů např. v Modrých dveřích, v Kabaretu u Váňů a na dalších místech. Koncertní činnost se většinou uskutečňuje na základě společné domluvy. Ze slov Martina Voříška: „*Ve skupině se známe už léta a v počtu tří lidí dokážeme fungovat na principu vzájemné tolerance a jakési hudební demokracie. Většinou je to věc dohody. [...] Naši posluchači nás většinou přijímají, nesetkali jsme se s vyloženým odporem. Snad jen kdysi při vystoupení v šumavském Churáňově na taneční zábavě jsme svým stylovým zaměřením poněkud „nezapadli“.* [...] *Hráli jsme na různých místech a v různých neobvyklých souvislostech.*

³⁰ Kapitola čerpá informace z vyprávění Martina Voříška.

³¹ Jakub Šafr se kromě působení ve Swing Triu Avalon ještě angažuje v jazzovém kvartetu Jakub Šafr Quartet a také ve skupině Shaffer´s Riffers. Obě uvedená hudební seskupení se profilují na jazzovou hudbu 30. a 40. let a působí převážně v Praze. Jako pravidelní hosté ale vystupují na koncertech v Českých Budějovicích. Spolu s nimi také jako host jazzová zpěvačka Petra Ernyeiová.

Jedno z našich nejkurióznějších vystoupení bylo pro společnost České aerolinie k výročí jejího založení a uskutečnilo se na Srí Lance. Doslova jsme tam odehráli jeden večer a protože nebylo volné žádné zpáteční letadlo, setrvali jsme asi pět dní.“

Repertoár a stylové zaměření tria vychází z projevu malých swingových skupin 30. a 40. let. Většinou jde o americké skladby s původními aranžemi (např. Benny Goodman). Jejich samotné provedení je ale vždy ojedinělé, neboť ho muzikanti obohacují svým individuálním momentálním hudebním vkladem. V této tříčlenné sestavě vzniká dostatek prostoru pro realizaci. Výsledná „hudební sdělnost“ je pak o to zajímavější, originálnější a tudíž neopakovatelná.

Název tria má souvislost se skladbou Buddyho DeSylvy, Alla Jolsona a Vincenta Roseho „Avalon“. Triu se tato skladba v podání Bennyho Goodmana zalíbila natolik, že se stala uvádějící melodií téměř každého jejich vystoupení.

O plánech se Martin Voříšek vyjádřil následovně: *„Do budoucna bychom chtěli stále hrát, baví nás to a hlavně chceme dále bavit posluchače. Není to pro nás nějak zvlášť časově zatěžující, je to společný koníček. Zároveň si uvědomujeme, že čím déle hrajeme, tím více vidíme, jak náročný styl jsme si kdysi vybrali. Stále se je co učit.“*

V. 1. 10. Taneční orchestr Metroklub³²

Stylové zaměření:

jazz, swing

Personální obsazení:

Michaela Dědičová (voc), Jana Khuebachová (voc), Jan Hamberger (voc), Adam Vojtěch (voc), Jiří Novák (sax), Miroslav Konfršt (sax), Vojtěch Skala (sax), Pavel Hlaváč (sax), Miroslav Beran (tpt), Petr Koptiš (tpt), Radek Froulík (tpt), Petr Graman (tbn), Tomáš Brož (tbn), Ivan Ott (g), Pavel Valda (bg), Radim Sládek (pi), Pavel Skupník (dr)

Vývoj

Taneční orchestr Metroklub, ansámbl s mnohaletou tradicí, byl založen v roce 1941. Hlavním iniciátorem vzniku byl jeho tehdejší kapelník Josef Hořcic. Původní název orchestru představovalo „M“ spolu s posledním dvojčíslím aktuálního letopočtu (např. M46). Později došlo k přejmenování orchestru na „Metroklub“ podle tamější kavárny a tančírny Metropol, ve které probíhaly zkoušky orchestru. Název se od té doby nezměnil, je stále aktuální.

Po druhé světové válce v období komunistického režimu se orchestr potýkal (stejně jako další hudební tělesa v tehdejší Československu) s různými negativními vlivy (různé zákazy a omezení, cenzura textů, nemožnost spolupráce se zahraničím atd.). Podrobněji se o tomto období ve své diplomové práci zmiňuje Hana Šulistová: *„Aktuální politická situace má vliv na chod tanečního orchestru stejně jako na ostatní složky života, a tak se komunistický režim především v letech padesátých a sedmdesátých podepisoval na fungování Metroklubu a jemu podobných hudebních seskupeních v mnoha ohledech, od přejmenování jednotlivých titulů písní přes zákazy a nesmyslná přezkušování až po emigraci hudebníků. Vzhledem k tomu, že stejně tak jako ostatní tělesa tohoto hudebního okruhu přebírali repertoár ze západní, tedy anglicky mluvící oblasti, bylo běžnou praxí přejmenování skladeb. Jednoduchá změna názvu na neškodný český titul pomohla k*

³²Informační zdroj kapitoly: ŠULISTOVÁ, Hana: *Taneční orchestr Metroklub* – diplomová práce, Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice, školní rok 2007 / 2008.

tomu, aby se americká skladba mohla provádět na veřejnosti. Hodně písní se také hrálo v českých verzích [...].“³³

O současném repertoáru Metroklubu lze říci, že vychází především z převzaté zaranžované swingové hudby, ale také z modernějších směrů jazzu a z oblasti moderní populární hudby. Orchester hraje skladby jak zahraničních (např. Benny Goodman, Glenn Miller), tak českých autorů např. Jaroslava Ježka nebo Karla Vlacha. Z diplomové práce Hany Šulistové: *„Dnes se nebrání Metroklub skladbám rozličného typu, nové nápady, otevřenost, elán a chuť zkoušet nové věci přináší zejména „mladá krev“, která se v posledních letech vlila do žil Metroklubu. Vedle swingové klasiky, věčně žijící písně Já bych si rád najal dům 60 nebo orchestrálky American Patrol F. W. Meachama, si můžete poslechnout písně Barryho Whitea, Toma Jonese, Bruce Springsteena nebo si zatančit na hit skupiny Chinaski či píseň Ivana Mládka. Vždy samozřejmě v aranžmá, které odpovídá složení swingového orchestru. V poslední době podílí se na něm stále častěji mladé posily Metroklubu – saxofonista Jiří Novák nebo mladý nadějný klávesista Radim Sládek. Důvodů pro změny a přizpůsobování se, důvodů pro kompromisy, zdá se být hned několik. Již zmíněnou „mladou krví“ počínaje a snahou udržet big band v jeho plném složení konče.“³⁴*

Ansámbl vystupuje při různých společensko-kulturních příležitostech (např. na plesech, tanečních zábavách atd.), ale též na samostatných koncertech a hudebních soutěžích a přehlídkách. Orchester během svého působení také spolupracoval s řadou významných hudebních osobností. Pro příklad jmenujme Felixe Slováčka nebo Gustava Broma.

V současné době Metroklub pokračuje ve své činnosti a pracuje na dalších skladbách pro rozšíření repertoáru.

³³ŠULISTOVÁ, Hana: *Taneční orchestr Metroklub* – diplomová práce, Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice, školní rok 2007 / 2008, kapitola:IV. 2. Vliv politického ovzduší, s. 40 – 41.

³⁴Tamtéž, kapitola:IV. 4. *Repertoár a jeho proměny s dobou*, s. 49.

V. 1. 11. unORGANized band³⁵

Stylové zaměření:

jazz, blues, latin, funk

Personální obsazení:

Petra Chlebníčková (voc), Radim Sládek (hammondovy varhany), Kamil Houška (g), Petr Koptiš (tpt), Václav Švec (dr)

Vývoj

V roce 2007 uskutečnil pianista a varhaník Radim Sládek své přání založit jazzové varhanní trio. Oslovil tedy trumpetistu Petra Koptiše a kytaristu Kamila Houšku. V této sestavě proběhlo několik vystoupení. Ze slov Radima Sládka: *„Abych na to nebyl úplně sám, zavolał jsem na příští hraní v Modrých dveřích trumpetistovi Petru Koptišovi a pak už ve mně začalo hlodat pomyslení, že když už jsem si konečně pořídil zvukově celkem kvalitní klon starých hammondek (KORG CX3)³⁶, bylo by fajn je příště vzít a zkusit na ně hrát místo toho piana, co je v Modrých dveřích. To jsem taky udělal, potom jsem přizval kytaristu Kamila Houšku, vymysleli jsme název a odehráli pár "regulérnějších" koncertů v této sestavě. Na bubeníka Václava Švece jsem myslel dávno před tím než toto celé vzniklo, (jelikož jsme spolu dříve hráli v kapele jazZikaspol, ze které on po asi dvou letech odešel a muzikantsky jsme si maximálně rozuměli) ale pořád jsem s jeho oslovením čekal do doby, kdy budu založení kapely tohoto typu brát vážně. Pořád jsem měl totiž pocit, že toho umím zoufale málo na to, abych mohl tímto způsobem hrát. (To, že si to budu myslet už pořád, mi došlo až potom[...].“* Příchodem Václava Švece (dr) se trio rozšířilo a 1. listopadu 2007 se uskutečnil první oficiální koncert v hudebním klubu v Modrých dveřích.

K personálním změnám nedošlo. Sestava se ustálila a tvoří jí pianista Radim Sládek, kytarista Kamil Houška a bubeník Václav Švec. Spolu s nimi ještě vystupují

³⁵Kapitola čerpá informace z vyprávění Radima Sládka.

³⁶Hammondovy varhany – specifický hudební nástroj poprvé zkonstruován v roce 1935 Lauresem Hammondem, jehož cílem bylo postavit nástroj, který by byl přenosný a přesto mohl plně nahradit tradiční kostelní píšťalové varhany. Zásadní vliv na typický charakter zvuku mělo ozvučení přes tzv. Leslie box - reprobedna s rotačním reproduktorem. Vyráběno bylo mnoho typů – nejslavnější a nejrozšířenější byl model B3 se dvěma manuály a pedálem. Výroba byla ukončena v roce 1975. Za tu dobu našel nástroj uplatnění jak v jazzové, tak rockové hudbě.

pravidelní hosté, především zpěvačka Petra Chlebníčková, trumpetista Petr Koptiš a saxofonista Martin Tříška.

Stylové zaměření skupiny není jednotné. Vychází z jazzu, blues a funku. Repertoár tvoří jazzové standardy, které hudebníci obohacují svými improvizovanými sóly. Jejich samotné koncertní ztvárnění je tedy vždy jedinečné.

Koncertní činnost se odehrává nepravidelně. Kapela vystupuje v hudebních klubech v Českých Budějovicích, ale i v dalších městech zejména v oblasti jižních Čech.

Do budoucna si unORGANized band přeje rozšířit repertoár o vlastní tvorbu, dále spolupracovat se svými hosty (případně spolupráci rozšířit), najít vhodné prostory ke zkoušení, ale především bavit sebe a posluchače.

V. 1. 12. Veliký ZUŠ band České Budějovice³⁷

Stylové zaměření:

jazz, swing, funk

Personální obsazení:

K jeho současnému stavu se mi nepodařilo získat podrobnější informace (jmenný seznam hudebníků). Lze ale konstatovat, že vzhledem k povaze orchestru (žákovský ansámbl) se vlivem generačních výměn personální obsazení neustále proměňuje.

Vývoj

Orchestr vznikl v roce 2004 v Českých Budějovicích. V současnosti je pod taktovkou Jiřího Klimeše. Jedná se přibližně o dvacetičlenný ansámbl, jehož převážnou část tvoří žáci základní umělecké školy na Piaristickém náměstí.

Stylové zaměření je orientováno hlavně na tradiční jazzovou hudbu, ale i na modernější směry. Repertoár vychází především ze zaranžovaných a převzatých jazzových skladeb (např. Pink Panther, I Know Why ad.), ale také z autorské tvorby, jejímž autorem je Jiří Klimeš.

Veliký ZUŠ band České Budějovice koncertuje zejména na domovské scéně.

³⁷ Kapitola čerpá informace z vyprávění Jiřího Klimeše.

V. 2. Bývalý okres Český Krumlov

V. 2. 1. Black Bottom³⁸

Stylové zaměření:

jazz, swing

Personální obsazení:

Ivana Řebíková (voc, housle), Luděk Štěpánek (sax, voc), Filip Markes (sax, voc), Pavel Strnad (pi, cl, voc), Pavel Hoch (kontrabas), Otakar Votýpka (g, voc), Milan Bílek (dr)

Vývoj

K založení této českokrumlovské revivalové kapely došlo v roce 1997. O rok později se odehrálo první oficiální vystoupení, které proběhlo na domovské scéně v tamějším divadle. Kapela vystupuje pravidelně v Českém Krumlově a na dalších místech České republiky, ale též v zahraničí (např. ve Spolkové republice Německo nebo v Rakousku).

O stylovém zaměření lze říci, že vychází z jazzové hudby dvacátých a třicátých let 20. století, především z ragtimu, tradičního jazzu a ze swingové hudby. Aranže jsou autorské. Součástí repertoáru jsou skladby zahraničních (př. George Gershwin), ale i českých autorů. Během svého působení kapela natočila dvě CD.

O slovním spojení „black bottom“ se Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby ve své věcné části vyjadřuje takto: „*Moderní spol. tanec ve 4/4 taktu, který v sezóně 1926 – 27 vystřídal charleston. Ve stylizované podobě napodoboval chůzi v bahně (odtud název „černá půda“), v pohybu byly poskoky, podupy, skluzy a obrátky. Byl jedním z posledních tanců, ve kterém udávali směr ještě pařížští učitelé tance.*“³⁹

³⁸Informační zdroj kapitoly: <http://www.blackbottom.unas.cz/>, 14. 12. 2008.

³⁹MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor a kol.: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby (část věcná)*, Praha, Editio Supraphon 1983, s. 54.

V. 3. Bývalý okres Jindřichův Hradec

V. 3. 1. Old Steamboat Jazz Band⁴⁰

Stylové zaměření:

jazz, swing

Personální obsazení:

Lumír Rataj (tpt, voc), Jindřich Melichar (tbn, voc), Zdeněk Uher (bj, g), Petr Pospíchal (tuba, bg), David Štrobl (cl, sax, voc), Josef Filip (pi), Václav Švec (dr)

Vývoj

Kapela vznikla z nadšení dvou muzikantů pro jazzovou hudbu v roce 1987. Svým založením se jedná o revivalovou skupinu.

Z hlediska personálního obsazení prodělala skupina dynamický vývoj. Kromě jednoho ze zakladatelů a zároveň kapelníka Lumíra Rataje už nezbyl nikdo z prapůvodní sestavy. Na všech postech došlo k výměně dvou či tří hráčů. V současné době hraje Old Steamboat Jazz Band ve výše uvedeném obsazení.

Repertoár kapely se postupně rozrůstal a vycházel vždy z tradičního jazzu a dixielandu. Pro představu jmenujme ze zahraničních skladeb např.: Saint Louis Blues, Tiger Rag, Blueberry Hill, Mackie Messer, My Way, Original Charleston, Bye, Bye Blues ad., z českých pak např. Klobouk ve křoví, Babičko, nauč mě charleston, Tereza a další.

Koncertní činnost je nepravidelná, kapela vystupuje většinou na společenských akcích a tanečních večírcích. V roce 2000 bylo natočeno demonstrační CD.

O plánech do budoucna se vyjádřil kapelník Lumír Rataj: „*Chceme hlavně udržet „tradiční hudební podniky“ (např. charleston), usilujeme i o rozšíření repertoáru a rádi bychom se v budoucnu více účastnili tradičních hudebních plesů.*“

⁴⁰Kapitola čerpá informace z vyprávění Lumíra Rataje.

V. 4. Bývalý okres Písek

V. 4. 1. Cohiba⁴¹

Stylové zaměření:

rock, jazz rock, pop

Personální obsazení:

Petr Novotný (kontrabas), Jiří Klokočka (bg), Ondřej Suchan (tpt, voc), Petr Pokorný (g), Zbyněk Neckář (perkuse), Jaroslav Kvasnička (dr)

Vývoj

Zakládajícími členy písecké Cohiby⁴² byli před čtyřmi lety baskytarista Jiří Klokočka a bubeník Jaroslav Kvasnička. O rok později přibyl kytarista Petr Pokorný a v roce 2007 ještě sestavu doplnili kontrabasista Petr Novotný, trumpetista Ondřej Suchan a hráč na perkusista Zbyněk Neckář. Toto obsazení je i nadále aktuální.

Repertoár Cohiby vychází z autorské tvorby. Jde převážně o prolínání jazzového a rockového žánru. Koncerty se uskutečňují nepravidelně. Skupinu je možno zaslechnout v hudebních klubech, ale i na různých hudebních festivalech v jižních Čechách.

Minulý rok vyšlo CD Cohiba, které obsahuje např. tyto autorské skladby: Cohiba, Jakuza, Sentimentální, Copaje a další.

⁴¹Informační zdroj kapitoly: <http://www.cohibamusic.com/>, 2. 12. 2008.

⁴² Pozn. „Cohiba“ je značka doutníku.

V. 4. 2. Závodní ovce⁴³

Stylové zaměření:

rock, blues, jazz, funk

Personální obsazení:

Petr Putna (g), Ondřej Suchan (tpt, voc), Jan Wdowyczyn (g, voc), Ondřej Kaláb (voc), Jiří Nádoba (bg), Jan Výborný (dr)

Vývoj

Vzniku skupiny, která v jižních Čechách působí již několik let, předcházela dynamický vývoj. Ten se týkal nejen personálního obsazení, které se během uplynulé doby transformovalo až do současné sestavy, ale také stylového zaměření. To se nakonec ustálilo a prolíná se jím rock, blues, jazz, funk. Trumpetista Ondřej Suchan, o něm řekl: „*Naše stylové zaměření se odvíjí od toho, že u nás dominují elektrické nástroje, takže bych řekl, že hrajeme hlavně big beat. Je tam trumpetista, která to zavádí zase jiným hudebním směrem, je tam zkrátka od všeho něco.*“

Odrazovým můstkem Závodních ovcí byla skupina Závodníci, která po desetiletém působení zanikla. Její kytarista Petr Putna chtěl ale v muzicírování pokračovat, a tak přizval ještě Jana Wdowyczyna (g) a Ondřeje Suchana (tpt) a vzniklo jádro nové kapely Ovčáci čtveráci. Tito zakládající členové oslovili ještě Davida Kováře (dr) a Tomáše Skálu (bg) a skupina byla kompletní a zahájila svou činnost. V tomto složení došlo k natočení CD v roce 2006 pod názvem Příroda je taková. Po čase kapelu dočasně opustil její trumpetista a zpěvák Ondřej Suchan a bylo třeba za něj najít náhradu. Přišel tedy bývalý člen Závodníků, zpěvák Ondřej Kaláb. Ten setrval i po návratu Ondřeje Suchana a stal se stálým členem Ovčáků čtveráků. Další CD vznikalo v lednu roku 2008 a k jeho natáčení byli jako hosté přizváni bývalí členové Závodníků (basista Jiří Nádoba a bubeník Jan Výborný). Záhy došlo k přejmenování skupiny na současné Závodní ovce. K dalším personálním obměnám již nedošlo, vzniklé složení je stále aktuální a tvoří ho Petr Putna (g), Ondřej Suchan (tpt, voc), Jan Wdowyczyn (g, voc), Ondřej Kaláb (voc), Jiří Nádoba (bg) a Jan Výborný (drum).

⁴³Kapitola čerpá informace z vyprávění Ondřeje Suchana.

Většina tvorby je autorská a podílí se na ni hlavně kapelník a kytarista Petr Putna společně s Janem Wdowczynem.

„Konečný výtvor“ ale díky osobitému vkladu každého z muzikantů vzniká přímo na pódiu, každé vystoupení je tedy ojedinělým a neopakovatelným zážitkem.

Do budoucna skupina plánuje pokračovat v koncertní činnosti a pokud možno ji ještě zvýšit a pracovat na rozšíření repertoáru.

V. 5. Bývalý okres Prachatice

V. 5. 1. JazzNuts⁴⁴

Stylové zaměření:

jazz

Personální obsazení:

Kateřina Nagyová (příčná flétna), Jakub Weiss (g), Ivan Boreš (g), Petr Vyroubal (kontrabas, bg), Marian Jungvirt (dr)

Vývoj

Současní členové skupiny jsou letitými přáteli a část z nich dříve působila v dnes již neexistující kapele Bludiště. V roce 2003 se po vzájemné domluvě rozhodli založit skupinu JazzNuts. Její domovskou scénou jsou Prachatice a i většina vystoupení se uskutečňuje zde. Častým hostem při koncertech JazzNuts je známá akordeonistka Jana Bezpalcová.

Repertoár obsahuje převážně zaranžované jazzové standardy, ale i tvorbu autorskou, jejímž autorem je kytarista Ivan Boreš.

⁴⁴Informační zdroj kapitoly: <http://www.muzikus.cz/>, 12. 12. 2009.

V. 6. Bývalý okres Tábor

V. 6. 1. Acoustic Impact⁴⁵

Stylové zaměření:

latin, jazz, flamenco

Personální obsazení:

Jiří Blafka (g,voc), Tomáš Kotrba (bg), Robert Šmíd (perc), Josef Čechtický (pi), Tomáš Hájek (dr)

Vývoj

Toto hudební těleso, jež se rozšířilo z původního kytarového dua, založil v roce 2001 kytarista a současný kapelník Jiří Blafka. Původním členem byl také kromě již zmíněného Jiřího Blafky i David Juráň. Po prvním veřejném vystoupení, které proběhlo téhož roku na náměstí v Táboře, přibyli další členové – Martin Máca (perc), Radim Stolina (dr) a Tomáš Šácha (bg). Od založení až do současné doby probíhaly ve skupině různé personální obměny. Téměř na všech postech došlo k výměně hudebníků. V současné době hraje kapela ve výše uvedeném složení.

Skupina se zabývá modernějšími styly jazzu. Repertoár tvoří především skladby autorské. Jde o prolínání jazzové a latinskoamerické hudby (např. skladby: Dobrá neděle, For John, Sevilla magica a další) a také zaranžované převzaté skladby autorů jako je John McLaughlin nebo Al di Meola.

Acoustic Impact vystupují po celé České republice, ale i v zahraničí. Kromě samotné koncertní činnosti je to také účast na hudebních festivalech a různých společensko - kulturních akcích. O samotnou koncertní činnost skupiny se stará její zastupující agentura RichArt.

Kapela má na svém kontě dvě demo nahrávky a CD „For John“, které obsahuje autorské skladby. Název CD je inspirovaný jazzovým kytaristou Johnem McLaughlinem, jehož skladby má kapela také v repertoáru. Zajímavostí je i fakt, že skupina koncertovala

⁴⁵Informační zdroj kapitoly: <http://www.acousticimpact.cz/>

na jednom pódiu se známými českými jazzovými interprety, např. s Robertem Balzarem a jeho triem, s Jaroslavem Bártou nebo s Yvonne Sanchez.

Do budoucna kapela připravuje nahrávání dalšího CD. Přeje si také rozšířit repertoár o další autorské skladby a dále koncertovat a bavit své posluchače.

Rozhovor s Jiřím Blafkou

Jak jste se dostal z Tábora do Sevilly?

„Kdysi jsem hrál folk v Telegrafu a shodou okolností měli v mém oblíbeném hudebním obchodě CD, kde hráli Paco de Lucia, Al di Meola a Johna McLaughlina. Mě to tak rozsekalo, že jsem se do toho úplně zbláznil. Začal jsem studovat klasickou kytaru u Pavla Steffala. Ten toho pak se mnou měl už dost, protože jsem furt chtěl hrát jen flamenco. Tak jsem odjel na roční stáž do španělské Sevilly.“

Co vám to dalo?

„Měl jsem štěstí. Jel jsem sice studovat flamenco, ale ještě jsem vlastně pořádně nevěděl, co to je. Tam jsem zjistil, že tradiční flamenco dělat nechci. Bydlel jsem tam ale s klukem z Guatemaly, který byl šílenec do jazzu. On mě naučil víc poslouchat jazz a já zjistil, že moje cesta je v té fúzi.“

Proč jste album věnovali McLaughlinovi?

„Jedna z našich prvních písniček byla For John. Složili jsme ji a pak přemýšleli, jak ji nazvat. Jeden kamarád říkal: kluci, to zní jak ten Laughlin, tak mu ji věnujte. A při vymýšlení názvu CD to napadlo našeho bývalého klavíristu. Laughlin pro nás znamená hrozně moc, hodně se od něj učíme.“

Liší se v něčem nahrávka od živých hraní?

„Moc ne, přibylo jen rytmických doplňků, které perkusista na koncertě nepobere naráz. Natáčeli jsme proto taky napůl živě, abychom se přiblížili koncertní atmosféře.“

Máte na CD nějaké hosty?

„Na trubku hraje Štěpán Tůma. V jedné písni máme vokály, v podstatě, kdo za námi přijel do studia, ten je nazpíval. Slovo „Hej“ tam najednou zpívá asi osm lidí.“

V čem je pro mladou kapelu nejtěžší prosadit se?

„Hlavně z manažerského hlediska. Máme to jednodušší v tom, že hrajeme hudbu, která se hodí všude. Hráli jsme v housovém klubu, rockovém, jazzovém. Každý je zvědavý. A jakmile objedeme ty štace víckrát, stačí už jen zavolat: Čau, Jirko...., a jedeme tam. Je to ale tvrdá práce. Volat a umět lidi přesvědčit. Důležité je taky, že kluci jsou schopni kdykoli a kamkoli jet.“

Jak na vaši směs reaguje publikum?

„Díky tomu, že na to Češi nejsou zvyklí, jsou ty reakce vesměs výtečné a příjemné.“⁴⁶

⁴⁶KOBLENC, Václav: *Acoustic Impact vyznávají flamenco*, Mladá fronta Dnes (dále jen MFD), příloha Kultura - jižní Čechy, 2005.

V. 6. 2. Big Band ZUŠ Tábor⁴⁷

Stylové zaměření:

jazz, swing, blues

Personální obsazení:

Zuzana Nováková (sax), Zbyněk Noháč (sax), Radek Dvořák (sax), Jiří Kudrna (sax), Jaroslav Adam (bs), Petr Táborský (tpt), Štěpán Tůma (tpt), Jan Pěkníček (tpt), Ondřej Pivoda (tbn), Jan Studnička (tbn), Miroslav Javorský (tbn), Radek Pelikán (bg), Josef Čechtický (pi.), Jan Bartoš (dr)

Vývoj

Tento žákovský orchestr, který působil v letech 2001 až 2004 a který byl složený z tehdejších žáků ZUŠ Tábor, založil jeho kapelník a zároveň učitel ZUŠ Tábor Richard Mlázovský. Jednalo se o přeměnu dříve vzniklého dechového orchestru a navázání na činnost žákovského dixielandu fungujícího v letech 1998-1999 ve složení Zbyněk Lstiburek (cl), Štěpán Tůma (tpt), Jan Studnička (tbn), Dalibor a Radim Kohoutovi (bg, dr) a Jaroslav Bárta (pi). V dechovém orchestru se postupem času zvyšovala instrumentální vyspělost jednotlivých hráčů, rozšířilo se personální obsazení zejména v oblasti dechových sekcí, stoupalo také společné nadšení z muzicírování, a tak se původní dechový orchestr transformoval a vznikl Big Band při ZUŠ Tábor. Jeho „úplný rozjezd“ a další pozdější fungování by ale nebylo možné bez kapelníka Richarda Mlázovského, který se po celou dobu staral o chod orchestru, jeho koncertní činnost, repertoár, notový materiál atd.

O stylovém zaměření lze říci, že vycházelo hlavně z jazzové hudby. Šlo především o zaranžované úpravy jazzových skladeb (např. A Night in Tunisia, Birdland, How High the Moon a další).

⁴⁷Kapitola čerpá informace z vyprávění Richarda Mlázovského.

Jakýmsi vrcholem byla účast na Festivalu jazzových orchestrů v Děčíně v roce 2004, ocenění v ústředním kole soutěže základních uměleckých škol, ale především natočení CD, které představovalo průřez celým repertoárem orchestru.

V roce 2004 došlo ke generační výměně. Většina členů Big Bandu odešla na vysoké školy a orchestr tak svou činnost ukončil. Jak řekl Richard Mlázovský: „V ZUŠ je těžké udržet dlouhodobě takový orchestr a hlavně najít ty správné lidi, kteří se sejdou a jsou nadšení pro věc. Pořád myslíš na to, že tam není příliš perspektiv. Stále ten „kamínek“ tlačíš a on pak zase rychle spadne dolu. Tenhle big band byli fajn lidi, snad je to o něco obohatilo. Budu na to vždycky v dobrém vzpomínat.“

V. 6. 3. Easy Time Jazz⁴⁸

Stylové zaměření:

jazz, blues

Personální obsazení:

Michaela Reiterová (voc), Václav Slavětínský (sax), Jiří Reiter (g), Josef Blecha (bg), Petr Novotný (g), Martin Smažík (dr)

Vývoj

Ke vzniku skupiny došlo v roce 2000. Její členové mají zkušenost s účinkováním v hudebních klubech a na festivalech a ve stejném duchu vyvíjejí svou současnou koncertní činnost. Většina tvorby (včetně textů) je autorská, ale repertoár tvoří také převzaté zaranžované jazzové standardy.

Kapela si za svůj hlavní cíl klade, jak již z názvu vyplývá, vytvářet a šířit přívětivou hudební atmosféru.

⁴⁸Informační zdroj kapitoly: <http://www.easytimejazz.wz.cz/index.php?page=7>.

V. 6. 4. Black Lake⁴⁹

Stylové zaměření:

rock, rock and roll, jazz rock, blues

Personální obsazení:

Hana Trnková (bg, voc), Markéta Fišerová (voc), Erik Trnka (pi), Pavel Szolgay (pi), Jiří Kudrna (sax), Roman Janoušek (g), Pavel Trnka (dr)

Vývoj

Zakladateli této poměrně mladé kapely byli v prosinci 2006 manželé Hana a Pavel Trnkovi a Pavel Szolgay. V počátcích nešlo ani tak o skupinu jako spíše o zálibu z muzicírování. Ta se později rozvinula a jejím výsledkem byl vznik kapely Black Lake. V té době už skupinu tvořili Hana Trnková (bg, voc), Pavel Trnka (dr), syn Erik Trnka (pi) a Pavel Szolgay (pi). Místo zpěvačky obsadila Markéta Fišerová, kterou v tetovacím studiu, které Trnkovi vlastní, oslovila Hana Trnková. Za krátký čas přibyl do kapely kytarista Roman Janoušek a jeho spolužák z vysoké školy, tenorsaxofonista Jiří Kudrna. Toto obsazení se od té doby nezměnilo, kapela hraje ve stejném složení i v současné době.

Svým založením se jedná o rockovou kapelu, ale jak říká jeden ze členů skupiny, Jiří Kudrna: „*My nemáme vyloženě jeden styl, hrajeme všechno, ničemu se nebráníme*“. Repertoár tvoří převážně autorské skladby, na jejichž tvorbě se podílí hlavně Hana Trnková s Romanem Janouškem a také písně přejaté, např. od britských rockových kapel Terrorvision nebo Deep Purple (př. Smoke On The Water). V roce 2008 skupina natočila své první CD, které představuje průřez celým repertoárem.

Název skupiny vznikl spontánně. Navrhl ho Erik Trnka, ostatní členové souhlasili, a tak se jméno ujalo.

⁴⁹ Kapitola čerpá informace z vyprávění Jiřího Kudrny.

Rozhovor s Jiřím Kudrnou

Jaká je vaše koncertní činnost a jaké další cíle si jako kapela kladete?

„Koncertujeme nepravidelně a zatím sbíráme zkušenosti, protože část členů kapely jich s veřejným vystupováním příliš nemá. Máme za sebou osm odehraných koncertů, snad se v budoucnu bude jejich počet zvyšovat. Pracujeme na dalších skladbách repertoáru.“

Jaké je jihočeské publikum?

„Máme v něm zázemí. Před tábořským publikem jsme se ještě nepředstavili, ale doufáme, že se tak brzy stane.“

Co si myslíš o jazzové hudbě a jejích posluchačích v Táboře?

„Jazzu by tu mohlo být více a stejně tak i jeho posluchačů.“

V. 6. 5. His Master 's Voice Band⁵⁰

Stylové zaměření:

jazz, world music

Personální obsazení:

Hana Szolgayová, Jana Haraštová, Lenka Heřmánková, Anna Nimrichtová, Michal Houda, Jakub Smrčka, Josef Čechtický

Vývoj

Jde o sedmičlennou vokální skupinu (soprán: Hana Szolgayová, Jana Haraštová, alt: Lenka Heřmánková, Anna Nimrichtová, tenor: Michal Houda, baryton: Josef Čechtický, bas: Jakub Smrčka), která se zabývá interpretací skladeb z jazzové oblasti a z world music. Septet funguje již dva roky.

Koncertní činnost se uskutečňuje nepravidelně. Skupina vystupuje převážně na Táborsku a jeho okolí. Je častým hostem při koncertech táborské jazzové skupiny Tarapaca Jazz. V prosinci 2008 proběhlo jejich společné vystoupení v Divadle Oskara Nedbala v Táboře nazvané „Jazzy Christmas For You“.

⁵⁰Informační zdroj kapitoly: <http://www.bandzone.cz/>

V. 6. 6. Street Band⁵¹

Stylové zaměření:

jazz, swing

Personální obsazení:

Vladimír Lukáš (bj, voc), Ladislav Novotný (cl), Lukáš Kotěra (tpt), Jiří Vaněk (t)

Vývoj

U zrodu této revivalové kapely v prosinci 2006 stál Vladimír (Lád'á) Lukáš, kterého inspirovala pražská pouliční kapela „Bridge Band“ hrající v Praze na Karlově mostě. Rozhodl se společně s bubeníkem Melody Makers Jiřím (Pípou) Novákem založit podobnou pouliční skupinu. Bylo třeba vznikající kapelu doplnit o další muzikanty ,a to nejlépe takové, kteří mají s jazzovou hudbou zkušenosti. Na doporučení tedy přizvali člena Swing Bandu Tábor Ladislava Novotného (cl). Později do kapely přibyl trumpetista Posádkové hudby Tábor Lukáš Kotěra a posledním, pátým členem se stal Jiří Vaněk (tuba). Tak vznikla kapela, jejíž původní název nebyl Street Band, ale „Dixie Band“ a která hrála ve složení: Vladimír Lukáš (bj, voc), Jiří Novák (valcha), Ladislav Novotný (cl), Lukáš Kotěra (tpt) a Jiří Vaněk (tuba). V současné době hraje skupina bez Jiřího Nováka, složení jinak zůstalo stejné.

Na vzniku kapely měl také zásluhu i Karel Kobližka, kterého kontaktoval Ladislav Lukáš a který pomohl muzikanty v raných začátcích „hudebně nasměrovat“ a vybrat také společně s ostatními repertoár, nejčastěji tradiční v různých aranžích.

První vystoupení se odehrálo v srpnu 2007 na Country festivalu v Táboře na Malém Jordáně a mělo příznivý ohlas. Kapela se tak dostala do širšího povědomí posluchačů. Další koncert se uskutečnil v září téhož roku na festivalu Táborská setkání. Tam došlo k přejmenování kapely na „Street Band“, neboť místem vystoupení se stala Pražská ulice. V současné době se koncertní činnost vyvíjí nepravidelně.

Stylové zaměření skupiny není jednotné a lze ho charakterizovat stěží. Ladislav Novotný o něm řekl: „ *Ono je to takový složitější, nedá se to přesně zaškatulkovat, není to úplně ten klasický dixieland, není to ani „Chicago“, je to zkrátka taková pouliční*

⁵¹Kapitola čerpá informace z vyprávění Ladislava Novotného.

podoba.“. Autorskou tvorbu kapela nemá, repertoár tvoří převážně převzaté zaranžované americké písně.

Muzikanti nehrají z not, svůj hudební vklad vyjadřují prostřednictvím improvizace, vzniká tak neopakovatelné spontánní a půvabné muzicírování. Jak řekl jeden ze členů Street Bandu: *„Chceme bavit lidi, nemá cenu z toho dělat akademii.“*

Rozhovor s Ladislavem Novotným

Jaký další posun Street Bandu můžeme čekat?

„V současné době zkusíme další nové skladby, chceme rozšířit repertoár, zachovat stylovost.“

Jak vnímáš české jazzové obecenstvo?

„Myslím si, že naše obecenstvo přesně neví, jak jazz poslouchat. Tuto hudbu spíše ocení starší posluchači, kteří pamatují čtyřicátá a padesátá léta, kdy toto období procházelo revivalismem. Zahraniční publikum má s touto hudbou více zkušeností. Bohužel u nás byl jazz v období komunismu tabu.“

Co si myslíš o současné jihočeské jazzové scéně?

„Jazz u nás stále není masovou záležitostí, ale jsem optimista. Hudební žánry, které poslouchá současná mladá generace, mají k jazzu blízko nebo si z něj něco půjčují. Samozřejmě platí, že více jazzu je ve větších městech, v těch menších pochopitelně tak veliké zastoupení nemá.“

V. 6. 7. Swing Band Tábor⁵²

Stylové zaměření:

jazz, jazz rock, swing

Personální obsazení:

Renata Tousková (voc), Petra Kratochvílová (voc), Vlastislava Keřková (as), Jan Halák (as), Miroslav Pecháček (as, fl), Ladislav Novotný (ts), Josef Čech (ts), Jaroslav Mládek (ts), Zdeněk Straka (bs), Jaroslav Bouma (tpt), Jiří Mach (tpt), Štěpán Tůma (tpt), Josef Musil (tpt), Ondřej Kos (tpt), Jakub Valeš (tbn), Jiří Chlumecký (tbn), Jan Studnička (tbn), Josef Okrouhlík (g), Jiří Voběrek (pi), Jaroslav Bárta (pi), Tomáš Vichta (bg), Václav Král (dr)

Vývoj

Orchestr vznikl v roce 1988 jako „Jihočeský žesťový soubor – Bařova kapela“ (jednalo se o kvintet). Hlavním iniciátorem jeho vzniku byla učitelka lesního rohu v ZUŠ Sezimovo Ústí, Šárka Kvičínková (dříve Prášková). Postupem času nastoupil na místo kapelníka její otec, trumpetista Zdeněk Prášek. Ten díky notovému archivu v Sezimově Ústí rozšířil repertoár o hudbu z oblasti swingu. Původní nápad, jak využít notového materiálu, popisuje tehdejší člen orchestru Richard Mlázovský: *„Zdeněk Prášek věděl o notovém archivu - pozůstatku po starém orchestru Aloise Růžičky (Taneční orchestr - TOKS) a původní plán byl takový, že my jsme v té době měli barokní kvintet, tak že party trumpet a trombonů budeme hrát naživo my, a saxofony bude hrát Jaroslav Mládek, který byl kvůli tomu přijat do kapely, uměl na klarinet, trochu na saxofon, ale hlavně na klávesy a harmoniku. Ten si kvůli tomu dokonce koupil klávesy, které měly zvuk saxofonů a ty saxofony, že bude hrát na ty klávesy. Rytmiku jsme nejdřív zkoušeli nahrát taky do kláves, pak jsme si domluvili bubeníka a basistu. Samozřejmě jsme zjistili, že to na ty klávesy nejde a že to není ono... Tak jsme vzali Karla Biška a Jiřího Musila na saxofony a Jaroslav Mládek hrál dál klávesy. Časem začal hrát taky saxofon a kapela se rozrůstala dál“*⁵³

⁵² Kapitola čerpá informace z vyprávění Jiřího Chlumeckého a z: VALEŠ, Jakub: *Přehled a vývoj tanečních orchestrů na Táborsku po druhé světové válce* – absolventská práce, KJJ, Praha, školní rok 2005/2006.

⁵³ VALEŠ, Jakub: *Přehled a vývoj tanečních orchestrů na Táborsku po druhé světové válce* – absolventská práce, KJJ, Praha, školní rok 2005/2006, kapitola 3.6: „Swing Band Tábor“.

Po dvou letech od založení došlo ke změnám. Původní kvintet se přeměnil na dechový orchestr. O další dva roky později se kapela rozšířila a vznikla čtrnáctičlenná taneční skupina, jejíž repertoár tvořila hudba dechová, taneční a dixieland.

„Nápad pojmenovat to Bařova kapela byl Práškův“, říká Jiří Chlumecký. „Do Sezimova Ústí, kde kapela sídlila (bydliště Zdeňka Práška,) měl přijet Tomáš Bařa a Zdeněk Prášek si myslel, že když si dáme název „Bařova kapela“, tak nás bude Bařa sponzorovat a budeme z toho mít veliké výhody, nebo tak něco... Bařa přijel, někdo mu kapelu s kapelníkem představil - že se jmenuje po něm - on pokýval hlavou... a odletěl zpátky do Kanady, a už o něm nikdo nikdy neslyšel.“⁵⁴

V roce 1995 už se orchestr zabýval převážně hudbou swingovou a došlo k personálnímu rozšíření na následující sestavu: Pavla Brančová (voc), Jaromír Kuttelwascher (voc), Jiří Musil (sax, cl), Karel Biško (sax, cl), Jaroslav Mládek (sax, cl), Jan Dafčík (sax, cl), Zdeněk Prášek (kapelník, tpt), Richard Mlázovský (tpt), Jiří Mach (tpt), Jiří Chlumecký (tbn, ten), Jaromír Petřů (tbn, ten), Pavel Kucman (pi), Jiří Voběrek (pi), Ladislav Bleha (bg, tuba), Václav Král (dr). V tomto období a v této sestavě skupina koncertovala při různých společensko-kulturních událostech, zejména v oblasti jižních Čech. Výjimku ovšem netvořila ani další vystoupení v rámci České republiky, ale i v Rakousku a ve Spolkové republice Německo.

Kvůli zdravotním potížím Zdeňka Práška došlo téhož roku k výměně kapelníka. Stal se jím pozounista Jiří Chlumecký. Ten kapelu rozšířil o další členy, podílel se na postupném rozšiřování repertoáru zejména o zaranžované tradiční jazzové skladby a v neposlední řadě také přejmenoval kapelu na „Swing Band Tábor“. Jako kapelník působil až do roku 2001. Začátkem roku 2002 místo něj nastoupil Jakub Valeš, který je kapelníkem i v současné době. Za jeho vedení došlo k dalšímu personálnímu rozšíření, zejména v oblasti dechových sekcí. Na postech zpěváků došlo k výměně. Pavlu Brančovou a Jaromíra Kuttelwaschera nahradila Renata Tousková a Petra Kratochvílová.

V současné době orchestr pod vedením Jakuba Valeše účinkuje při různých společensko-kulturních příležitostech (maturitní plesy, festivalová vystoupení, taneční zábavy ad.) a je neodmyslitelnou součástí hudebního dění nejen na Tábořsku. V roce 2007

⁵⁴VALEŠ, Jakub: *Přehled a vývoj tanečních orchestrů na Tábořsku po druhé světové válce* – absolventská práce, KJJ, Praha, školní rok 2005/2006, kapitola 3.6: „Swing Band Tábor“.

bylo natočeno CD „Swing Band Time 2007“, jež obsahuje např. skladby: Chameleon (H. Hancock), I'm gonna file my claim (K. Darby, L. Newman), Peter Gunn (H. Mancini) a další. Ke skladbě „Peter Gunn“ byl natočen videoklip.

Na samé začátky a vývoj orchestru vzpomíná jeho bývalý kapelník Jiří Chlumecký:

„Já jsem jezdil po světě a hrál jsem (to bylo ještě v předrevolučním roce) se Zdeňkem Práškem, ale jen jako záskok v žesťovém souboru (barokním nonetu), to se vlastně hrálo baroko. A on mi jednoho dne říká: „Hele, já vím, že jsem blázen, ale já ti něco ukážu. My máme na hotelu menší koncert, přijď se tam podívat.“ Oni tam fungovali už jako Bařova kapela, ale to už bylo kousek dál, tak v tom devadesátém druhém roce, když jsem skončil v zahraničním angažmá. A tak říká: „Přijď si to poslechnout“. Já přišel na hotel, tam měl Zdeněk Prášek jakýsi soubor, kde měl tento nonet. Ještě s ním hrával Lumír Ratajů (tpt), Pavel Hanousků (cor), Šárka Prášková (cor), Zdeněk Prášek (tpt) a teď si nejsem jist, jestli Richard Mlázovský a Karel Biško (sax). Oni chtěli hrát tenkrát „nějaký jazz“.

Swing Band jako takový jsem nezaložil já. Jen jsem ho přejmenoval na „Swing Band Tábor“, když jsem viděl, že je hloupost psát jednou „Bařova kapela“ a jednou „Swing Band“. Zkrátka se to tedy přeregistrovalo a dechovka se hrála pak už jen sporadicky. Říkalo se o nás, že umíme hrát čtyři žánry, ale to bylo štěstí v neštěstí, protože ty lidi neměli čas. Všichni byli zaměstnaní a nešlo hrát třikrát týdně dechovku, pak swing a

pak dixieland. Hrát všechno mi nepřipadalo moc šťastné. Proto jsme se rozhodli, že budeme hrát hlavně swing. Já jsem z toho nechtěl dělat recesní muziku, ale hrát to tak, jak to má vypadat. Mělo to dvě tváře a ne každý koncert vypadal stejně. V základě byl repertoár swingové muziky, ale i včetně dechové. Byly to bálové záležitosti, repertoár nebyl nový. Já jsem pak začal přinášet noty z Prahy, hlavně od Václava Kozla.

Pak jsme přišli o zkušebnu na 7. ZŠ a nechali nás prominentně zkoušet v malém divadle v hotelu v Sezimově Ústí, ale to rychle skončilo, protože si lidi stěžovali a hlavně jsme tam neměli technické zázemí. Pak přišli další členové (Václav Král, Ladislav Bleha, Radek Hruška, Jakub Valeš, Luděk Hubka, Jiří Mach, Richard Mlázovský ad.). Pak jsem to předal Jakobovi Valešovi a ten s sebou přinesl progresivnější nápady, začali jsme hrát instrumentálně náročnější skladby, už to není „ryzí swing“, zasahujeme do více žánrů, no a tak to funguje...“

V. 6. 8. Tarapaca Jazz⁵⁵

Stylové zaměření:

jazz, swing, funk, bossa nova

Personální obsazení

Eliška Faicová (voc), Jaroslav Bárta (pi), Josef Okrouhlík (g), Matěj Tenkl (bg), David Chabr (ts), Tomáš Hájek (dr)

Vývoj

V roce 2002 zrealizoval hráč na bicí Rastislav Bartoš svou představu založit jazzovou skupinu, a proto oslovil pianistu Jaroslava Bárta, který zanedlouho přizval ještě kytaristu Josefa Okrouhlíka a baskytaristu Matěje Tenkla. Tak vzniklo jádro budoucí skupiny Tarapaca Jazz. Během prvních zkoušek přizval Josef Okrouhlík svého spolužáka ze ZŠ, saxofonistu Davida Chabra a zanedlouho se přidala ještě zpěvačka Eliška Faicová, a skupina byla kompletní.

Během vývoje došlo jen k jediné personální změně. Byl jí odchod zakladatele skupiny Rastislava Bartoše, kterého nahradil bubeník Tomáš Hájek. K dalším změnám nedošlo a tato sestava je stále aktuální.

Stylové zaměření se v průběhu let měnilo. V začátcích to byl swing. V popředí byla melodie, rytmika zůstala v pozadí. Později došlo k přechodu k novějším rytmům, např. k funku. V současné době repertoár tvoří dvě třetiny převzatých a zaranžovaných skladeb a jedna třetina je tvorba vlastní, jejímž autorem je Jaroslav Bárta.

První koncert proběhl 19. prosince 2002 v tábořské restauraci a hudebním klubu „Na Druhém břehu“ a měl příznivý ohlas. Zlomovým vystoupením ale byla účast na jazzovém festivalu v Bechyni v roce 2004, který umožnil skupině dostat se do širšího povědomí posluchačů a stal se jakousi odrazovou základnou pro její další působení. Díky tomu oslovil skupinu Jiří Švéda s nabídkou na uskutečnění koncertu v Brně ve Staré Pekárně (jeden z fundamentálních hudebních klubů, kde se hrával jazz, blues). Koncert se konal a měl příznivý ohlas. Následovalo další vystoupení v Berlíně a vyvrcholením bylo čtrnáctidenní turné po Čechách a Moravě. S kapelou při koncertech sporadicky vystupuje

⁵⁵ Kapitola čerpá informace z vyprávění Jaroslava Bárty.

také táborská vokální skupina His Master 's Voice Band nebo zpěvačka Petra Kratochvílová. Do budoucna skupina plánuje natočit první CD.

Rozhovor s Jaroslavem Bártou

Odkud se vzal název kapely?

„Tarapaca je chilské víno a jeho názvem se nechal inspirovat Pepa Okrouhlík. Samozřejmě jsme měli ještě další možné kandidáty pro název kapely, ale Tarapaca pro nás bylo zajímavé hlavně svou zvukomalebností a zároveň kvůli Pepovi, který si název oblíbil obzvlášť. Chtěli jsme mu tím zároveň udělat radost (aby se cítil více doma). Tarapaca se ujala.“

Jak vnímáš táborské obecenstvo?

„Táborské obecenstvo je nám posluchačsky nakloněné, chodí na naše koncerty a je pro nás nepostradatelnou odrazovou základnou. V Táboře nehrajeme příliš často, přibližně čtyřikrát do roka.

Těžko bych asi mohl říci, že kdyby nás slyšel člověk z Ameriky, nemohl by naši muziku označit za stoprocentní jazz. Naše hudba má dost charakteristických prvků, je v ní dostatek líbivých momentů, ale kolkem „jazz“ bychom ji označit nemohli.“

Co si myslíš o současné jazzové scéně u nás na jihu?

„Řekl bych, že obecně v Čechách, když budu hodně generalizovat, nemá jazz příliš silnou tradici. Například v Polsku, které má podobnou historii (totalitní režim,) je jazz mnohem lépe snášený. České publikum jazz často vnímá jako něco, co už nežije nebo jako záležitost intelektuálů. V jižních Čechách tradice spočívá hlavně ve velkých orchestrech, které vycházejí ze swingové éry.“

V. 6. 9. Vintage⁵⁶

Stylové zaměření:

jazz, jazz rock, soul, funk

Personální obsazení:

Petra Kratochvílová (voc), Lenka Heřmánková (sax), Josef Čechtický (pi), Štěpán Tůma (tpt), Miroslav Břicháček (g), Ondřej Pivoda (tbn), Josef Makoč (perc), David Juráň (bg), Jan Čechtický (dr)

Vývoj

Po rozpadu žákovského orchestru Big Band ZUŠ Tábor v roce 2004 se jeho členové - klavírista Josef Čechtický a trumpetista Štěpán Tůma - rozhodli v hudební činnosti pokračovat, a proto založili jazzovou skupinu Vintage. Po menších personálních změnách, ke kterým v průběhu let docházelo, se složení ustálilo na obsazení, jež tvoří altsaxofonistka Lenka Heřmánková, zpěvačka Petra Kratochvílová, klávesista a klavírista Josef Čechtický, trumpetista Štěpán Tůma, kytarista Miroslav Břicháček, pozounista Ondřej Pivoda, perkusista Josef Makoč, baskytarista David Juráň a bubeník Jan Čechtický.

Tvorba je vesměs autorská. Nejvíce se na ní podílí Josef Čechtický společně s Petrou Kratochvílovou.

Vintage koncertují v menších hudebních klubech, ale i na hudebních festivalech, a to zejména na Tábořsku.

⁵⁶ Informační zdroj kapitoly: <http://www.bandzone.cz/>

VI. Festivaly⁵⁷

V současné době je zaznamenán znatelný rozvoj těchto společensko-kulturních událostí, a to nejen v oblasti Jihočeského regionu. Jedná se většinou o jedno- až několikadenní kulturní akce, jež se určitým způsobem profilují (hudební, divadelní, filmové ad.) a mají své specifické zaměření. V jižních Čechách probíhá festivalů celá řada. Z velké části se z hlediska místa konání uskutečňují (většinou z organizačních a kapacitních důvodů) na volném prostranství (toto se týká zejména festivalů hudebních), ale i na dalších místech (divadla, hudební kluby a další kulturní zařízení). Svým „formátem“ se může jednat o festivaly mezinárodní anebo jde o záležitost domácí scény. Z hlediska organizačního zázemí jejich chod často zajišťují umělecké organizace nebo příslušné město, ale může se jednat i o soukromou osobu atd.

Vzhledem ke kontextu této práce, jež pojednává o jazzové hudbě, jsem se zaměřila na festivaly stejného stylového zaměření, ale nutno dodat, že „ortodoxních“ jazzových festivalů zde (v Jihočeském regionu) není zastoupeno mnoho. Mezi jejich hlavní zástupce patří nepochybně *Bohemia Jazz Fest*, *Jazzové dny*, *Jazz na konci léta* a *Jazzfest* (viz níže). Uvádím zde i další hudební festivaly, jež se profilují jako multižánrové. V jejich případech jde o prolínání několika hudebních stylů (kromě hudby jazzové jde též o rock, punk, folk, country, ale i dramatické a výtvarné umění). Pro snazší přehlednost a orientaci jsem zvolila způsob prezentace jednotlivých hudebních festivalů prostřednictvím níže uvedených podkapitol.

Důležitou úlohu v oblasti jazzu hrají též hudební kluby a různá kulturní zařízení, v nichž se odehrává ať už pravidelně nebo nepravidelně hudební produkce. Zajišťují ji amatérské i profesionální hudební skupiny. Pro ty amatérské se toto často stává jejich odrazovým můstkem pro další hudební působení.

V Jihočeském regionu je těchto „center“ celá řada, samozřejmě jejich počet stoupá nebo klesá s ohledem na velikost daného města nebo obce. V této práci jsem se zaměřila většinou na bývalá okresní města jižních Čech (České Budějovice, Tábor, Písek, Strakonice, Prachatice ad.). V přílohách uvádím seznam jejich tamějších hudebních klubů včetně adres a dalších informací, které se mi o nich podařilo získat. Níže uvedený soupis samozřejmě není kompletní, je sestavený v závislosti na mnou dostupných informacích.

⁵⁷ Informačními zdroji níže uvedených podkapitol jsou: <http://www.bohemiajazz.com/>, <http://www.muzykus.cz/> a články MFD (viz níže – seznam pramenů).

VI. 1. Hudební festivaly ryze jazzové

VI. 1. 1. Bohemia Jazz Fest

Jde o mezinárodní hudební jazzový festival, který se koná každoročně, počínaje rokem 2005, na náměstích českých měst (České Budějovice, Prachatice, Domažlice, Plzeň a Praha).

Jeho zakladatelem a zároveň prezidentem je český kytarista žijící v Americe, Rudy Linka. Letošní ročník se konal v termínu 14.7 – 19. 7. „*Od roku 2008 bylo zahájeno udělování mezinárodní ceny „Bohemia Jazz Award“ určené některému z účinkujících jazzových muzikantů.*“⁵⁸Nositelem této ceny se stal téhož roku jazzový kytarista John Scofield.

Rozhovor s Rudym Linkou

Kde jste doma?

„Moje žena je Švédka, dcera se narodila v New Yorku a já věřím tomu, že jsem doma tam, kde je moje rodina. Člověk se všechno neučí, ale život je o lidech.“

Na kytaru jste chtěl hrát vždycky?

„Kdepak, hrál jsem na housle od šesti do čtrnácti let. Ve třinácti jsem zkusil kytaru. U nás v rodině všichni hráli na housle nebo na piano. Nejpopulárnější nástroj na zeměkouli je ale kytara. Je neskutečné, kolik lidí na kytaru hraje, kolik lidí se chce o ní bavit. Takže já jsem ten osamělý pocit nikdy v životě neměl.“

Je těžké dostat se mezi nejlepších deset jazzových kytaristů na světě?

„Toto nikdy nebylo mým cílem. Dlouho, dlouho jsem studoval a když jsem se dostal k těm muzikantským špičkám, zjistil jsem, že vůbec nejsou se sebou spokojeni. Snaží se být lepší celý život, a proto jsou nejlepší.“

⁵⁸<http://www.bohemiajazzfest.com>, 3. 10. 2008.

Když malíře inspiruje prostředí, co inspiruje muzikanty?

„Druzí muzikanti. Proto když řeknu, že New York je droga na život, tak to není fráze. Je pro lidi, kteří mají chuť do života. Tempo je tam šíleně nabitě. Už samotní Newyorčani, kteří jdou okolo vás, jsou úžasní.“

Při festivalu hraje na náměstích. Jak na vás ty prostory působí?

„Budějovické náměstí je fantastické, jen to parkoviště by na něm nemělo být. Staroměstské náměstí vypovídá naši historii. Ozvučit velkou plochu je velmi těžké. Akusticky jsou nejlepší Prachatice. Náměstí se promění v intimní jazzový klub.“

Jak se tu líbí muzikantům, které se vám podaří do Čech přivést?

„Moc se jim tu líbí. Vždycky jsou spokojeni, a pak mi píšou e-maily, že chtějí přijet zase. I když jim platíme třetinu honoráře, než by dostali jinde. Ale Česká republika a hlavně Praha má dobré jméno.“⁵⁹

⁵⁹NERADOVÁ, Stanislava: *Rudy Linka: Rytmus lze najít všude*, Regionálního čtrnáctideník: 14 dní – Tábor a okolí, 21. 7. 2008.

VI. 1. 2. Jazz na konci léta

Mezinárodní a zároveň multižánrový (jazz, pop jazz, , latin jazz, funky) hudební festival, který se koná na pódíích v Českém Krumlově a jeho okolí.

Má několikaletou tradici. V předminulém ročníku v roce 2007 patřilo mezi hlavní „lákadla“ také vystoupení kytaristy Zdeňka Bíny, frontmana tria – 123 minut, který v rozhovoru pro MF Dnes uvedl: *„Písnička, která má i hodně akordů, ze mě vypadne spontánně během minuty a půl a já už do ní nepotřebuji zasahovat. Proto mám problém, když za mnou chodí lidé a plácají mě po zádech, jak dělám hrozně dobrou hudbu. Cítím, že to není moje zásluha, všechno to vzniká v takovém transu, že o tom ani nevím.“*⁶⁰

Letos proběhl dvanáctý ročník tohoto festivalu, na kterém se mimo jiné představil také Dan Bárta a jeho kapela Ilustratosphere.

VI. 1. 3. Jazzfest

Jde o dvoudenní jazzový festival, který probíhá v Klášterní zahradě v Bechyni. První ročník se uskutečnil v roce 2008 a vystoupili na něm ze skupin např. Vinohradský Quintet, Jazz It Out, Tam – Tam – Orchester nebo Tarapaca Jazz.

⁶⁰KOBLENC, Václav: *Jazz na konci léta ozdobí Kelarová a Bína*, MFD, příloha: Kultura - jižní Čechy, 5. 9. 2007.

VI. 1. 4. Jazzové dny

Jde o českobudějovický jazzový festival, který organizují provozovatelé tamějších hudebních klubů Solnice a Velbloud. Vystupování jazzových skupin a interpretů se odehrává v hudebních klubech jako jsou Modrý dveře, Highway 61, Bazilika nebo již zmiňovaný Velbloud a Solnice.

Ze skupin bylo možno v loňském ročníku (2008) zaslechnout např. Acoustic Impact, Nuselský umělecký orchestr (NUO) nebo Epoque kvartet. Z interpretů pak např. Dana Bártu, Roberta Balzara Trio nebo rakouskou zpěvačku a saxofonistku Tanju Feichtmmair. Z článku Michala Kubala ze studentských nekritických novin Ve dne měsíčník / 8: *„Kolem stolů a k baru se v klubovém prostoru bluesové restaurace Highway 61 stěsnali příznivci nejznámější česko – budějovické kapely Popráci a pár Rakušáků doprovázejících Tanju Feichtmmair, sólovou hráčku na saxofon z Linze. Právě ona zahájila jejich společný dvojkonzert kupodivu ne německým, ale anglickým pozdravem „good evening“ a hned se dala na řeč, které všichni – bez ohledu na národnost – rozuměli, řeč jazzu. Obláček cigaretového kouře. Sklenice piva. A nečekané, tiché a hravé i hluboké a zběsilé, tóny saxofonové improvizace. Někteří posluchači (převážně středního věku – studentů bylo poskrovnu) uznale přikyvovali hlavami, jeden i vesele hvízd. Tanja udýchala hodinu neopakovatelné hry na saxofon – bylo na ní znát lehké vyčerpání, ale také radost, že mohla potěšit svou hudbou. Po krátké pauze se za piáno, kytaru, saxofon a bubny vměstnané u zadní stěny protáhlé úzké restaurace postavili a posadili členové budějovické skupiny PoPráci a pokračovala druhá část koncertu. Po několika skladbách k sobě přizvali ještě svého hosta, kytaristu Jiřího Klimeše.“⁶¹*

Hlavní smysl celé této hudební události je zprostředkovat posluchačům kvalitní hudební jazzový zážitek.

⁶¹KUBAL, Michal: *Budějovice plné jazzu*, Ve dne měsíčník 4/2007 – studentské nekritické noviny, listopad 2007.

VI. 2. Hudební festivaly s převahou hudby klasické, jazzové a folkové

VI. 2. 1. Bernfest

Tento tábořský multižánrový hudební festival má za sebou již čtyři úspěšné ročníky. Ten první se uskutečnil v roce 2005.

Místem konání je každoročně okolí tábořské vodní nádrže Malý Jordán.

Je zde možno zaslechnout hudbu jazzovou, klasickou, ale i folk, blues a bluegrass. Každá vystupující skupina je reprezentantem určitého hudebního žánru.

Hlavním cílem je setkávání amatérských a profesionálních muzikantů na jednom pódiu.

VI. 2. 2. Hudební léto

Letos se konal již třináctý ročník tohoto hudebního festivalu v Hluboké nad Vltavou. Každoročně zde na několika místech (např. 2. nádvoří zámku Hluboká, Lovecký zámek Ohrada, kostel sv. Jana Nepomuckého a další) vystupují hudební interpreti, kteří zastupují odlišné hudební styly. Loni zde vystoupili např. Old Steamboat Jazz Band, Bratři Ebenové, Jiří Pavlica a Hradišťan, Swing Trio Avalon nebo Ondřej Havelka s Melody Makers. Z článku Petra Kubáta z roku 2007 z MF Dnes: „*Tóny d'ábelských houslí Pavla Šporcla odstartují dnes od 20 hodin v Loveckém zámečku Ohrada 12. ročník Hudebního léta v Hluboké nad Vltavou. Festival, který má v Hluboké tradici, tu bude na několika místech probíhat až do 16. září. Představí se na něm české hudební hvězdy z různých hudebních žánrů. Na rozdíl od předchozích ročníků se letošní festival rozrostl i o dvě nové scény.*“⁶²

⁶² KUBÁT, Petr: *Na Hlubokou lákají Ebenové*, MFD, příloha: Kultura – jižní Čechy, 25. 7. 2007.

VI. 2. 3. Mezinárodní hudební festival Český Krumlov

Festival má víceletou tradici. První ročník se uskutečnil již v roce 1992. Zakládajícími členy byli jeho tehdejší ředitel Jaromír Boháč a členové organizační agentury Auvieux - Jan Fischer a Zuzana Lufinková. Tato společnost je i v současné době hlavním organizátorem celého projektu, ale festival podporuje také Ministerstvo kultury České republiky a Národní památkový ústav v Českých Budějovicích. Po prvním ročníku, který se setkal s příznivým ohlasem, se jeho organizátoři rozhodli pokračovat i v dalším roce. Nejinak tomu bylo i roky následující. V roce 2008 proběhl jeho již osmnáctý ročník.

Tento festival byl původně určený výhradně hudbě vážné, ale postupem let se jeho „hudební brány“ otevřely i dalším hudebním žánrům, např. hudbě jazzové, folku, muzikálu a dalším. V začátcích festival probíhal po dobu několika dní, postupně se časový interval rozšiřoval. Ročník 2008 trval téměř celý měsíc (18. 7. – 23. 8.).

Hudební program a koncertní činnost se odehrává na několika pódii v Českém Krumlově (např. zámecká Jízdárna a zahrada, prostory krumlovského zámku, kostel sv. Víta i hudební kluby města a jeho náměstí).

V roce 2006 proběhlo vystoupení americké jazzové zpěvačky Joan Faulkner. Ze Závěrečné tiskové zprávy 15. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov 21.července – 26.srpna 2006: *„Příjemným překvapením byla americká černošská zpěvačka Joan Faulkner v doprovodu orchestru Gustav Brom Big Band. Kromě jazzu zazpívala i své oblíbené gospely a spirituály. Návštěvníci ji vůbec nechtěli pustit z pódia, neustále vytleskávali další přídavky. Ona sama byla atmosférou i městem uchválena natolik, že hned plánovala brzký návrat.“*⁶³

O dva roky později se zde představil světový jazzový trumpetista Bobby Shew, který vystoupil s orchestrem Czech Big Company. *„Bobby Shew se narodil v Albuquerque, v Novém Mexicu. V osmi letech začal hrát na kytaru, ale v desíti ji vyměnil za trubku, která ho od hraní s místními tanečními kapelami dovedla až na výslunní – například do orchestrů Tommyho Dorseyho, Woodyho Hermana, hrál s takovými hvězdami, jako byli například Benny Goodman či Maynard Ferguson – mimochodem toho jsme měli možnost slyšet na festivalovém koncertu i s jeho kapelou. Bobby Shew byl nominován na cenu Grammy, jeho album „Heavy Company“ se stalo jazzovým albem roku 1983.“*⁶⁴

⁶³Závěrečná tisková zpráva 15. Ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov (21. Července – 26. Srpna 2006).

⁶⁴Tamtéž.

VI. 3. Festivaly multižánrové s převahou hudby rockové

VI. 3. 1. Duhový most

Duhový most je hudební charitativní projekt, jehož posláním je pomoc obyvatelům v chudých oblastech Afriky, a to věnováním části finančního výtěžku z projektu. V roce 2008 se v okolí Bechyně u Tábora konal premiérový ročník.

Název je odvozen podle nedalekého železobetonového mostu přes řeku Lužnici, který místní obyvatelé přezdívají „Duhový“.

Festival je zaměřen především na rockovou a alternativní hudbu. Letos zde zahráli např. trio -123 minut nebo táborská rocková skupina Another Way.

VI. 3. 2. Hilton Fest

První ročník Hilton Festu, na kterém se představují většinou táborské amatérské skupiny, se uskutečnil v roce 2004. Místo konání je každoročně v areálu letního kina v Sezimově Ústí. Město je zároveň pořadatelem celé této hudební akce.

Stylové zaměření není striktně dané. Jde o prolínání různých hudebních žánrů, převážně rocku a beatu, ale i jazzu a folku.

Smyslem festivalu je především poskytnout začínajícím kapelám jakousi „odrazovou základnu“, která pro ně bude dostatečně motivujícím prvkem v jejich dalším hudebním působení.

VI. 3. 3. Open Air Musicfest Přeštěnice

Tento dnes již multižánrový hudební festival vznikl v roce 2001, kdy také proběhl jeho první ročník. Svým hudebním zaměřením šlo původně o rockový festival – „Rock Fest Milevsko“. Následující ročník pod názvem „Music Fest Milevsko“ už se nesl i ve znamení dalších hudebních žánrů. Oba ročníky (2001, 2002) proběhly v Milevsku u Písku a ty následující už (hlavně z organizačních důvodů) v okolí nedaleké obce Přeštěnice pod novým oficiálním názvem „Open Air Musicfest Přeštěnice“.

Festival probíhá obvykle v období letních prázdnin a program se odehrává na několika pódíích.

VI. 3. 4. Planet Festival

Planet Festival je tábořský hudební festival, jenž má za sebou tři úspěšné ročníky. Ten první, který proběhl v roce 2006, nesl název „Go Planet Roxy“, následoval „Love Planet“.

Festival není jednoznačně stylově profilován, jde o prolínání hudby rockové, funkové, punkové, jazzové a další. Letos zde vystoupili např. Tata Bojs, Anyway, Polemic a další. Vedle hudebního programu, který probíhá na několika scénách, jsou na festivalu zajištěny i různé další doprovodné aktivity, např. sportovní hry.

Planet Festival má profesionální organizační zázemí. Je vyhledávanou a hojně navštěvovanou kulturní událostí. Probíhá každoročně v prostorách tábořského letiště Čápův Dvůr.

VI. 3. 5. Tábořská rocková mapa

V roce 2008 proběhl již sedmý ročník tohoto původně rockového festivalu. Postupně se ale stylové zaměření začalo rozšiřovat a kromě již zmíněného rocku tu má své zastoupení také hudba punková, jazzová, folková a další.

Místem konání je každoročně tábořský lesopark Pintovka.

Na Tábořské rockové mapě vystupují kapely a muzikanti převážně z jižních Čech, ale také hostující skupiny. Z místních kapel zde v minulých ročnících vystoupily např. Acoustic Impact, Swing Band Tábor, Tarapaca Jazz nebo Higher Ground. Z hostů pak např. Lenka Dusilová & Secretion nebo – 123 minut.

Hlavní smysl festivalu tkví ve společném setkávání muzikantů a posluchačů.

VI. 4. Ostatní festivaly

VI. 4. 1. Festival Kotnov

Festival Kotnov představuje prolínání hudebního, dramatického a výtvarného umění. První ročník proběhl v roce 2005. Kulturní program se odehrává v prostoru historické Bechyňské brány v Táboře. V minulých ročnících tu vystoupila např. skupina Tarapaca Jazz nebo tábořské pěvecké seskupení His Master´s Voice Band.

VI. 4. 2. Okolo Třeboně

Jde o multikulturní festival konaný každoročně v Třeboni. Letos proběhl jeho sedmnáctý ročník. Kulturní program, který zahrnuje hudbu, divadlo, ale např. i filmová představení, se odehrává na několika scénách, např. na nádvoří třeboňského zámku nebo v prostranství pivovaru Regent. Z jazzových skupin se zde v předešlých ročnících představili např. Acoustic Impact, Techle Mechtle nebo skupina Cohiba.

VI. 4. 3. Táborská setkání

Město Tábor má bohatou historii, a to především díky jeho zakladatelům – husitům. Tábor vznikl před více než šesti sty lety a tento již tradiční multižánrový festival s mnohaletou tradicí je oslavou tohoto období. V roce 2008 proběhl 17. ročník, festival byl založen v roce 1991. Jedná se o několikadenní dobové slavnosti, které pořádá město Tábor. Kulturní program (hudba, divadlo, sport atd.) se uskutečňuje na několika pódíích a místech v Táboře. Centrem dění je pak historická část města.

VII. Závěr

Cílem této práce bylo zmapování současné jihočeské jazzové scény. Nejedná se o zevrubný přehled a dokonalou analýzu všech činitelů a jevů, jenž se na současném jazzovém dění v Jihočeském regionu podílejí. Pokusila jsem se zde přiblížit aktuální situaci jazzu v tomto kraji a podat o ní základní informace. Pro snadnější orientaci, dokreslení situace a pochopení souvislostí jsou za tímto účelem v úvodu práce již zmíněné kapitoly o historii a vývoji jazzové hudby u nás v republice ve dvacátém století až po současnost.

Mám-li se pokusit o shrnutí práce, pak se domnívám, že „pilíři“ jazzové scény v našem kraji jsou především současné jihočeské jazzové kapely, hudební a multižánrové festivaly a v neposlední řadě též hudební kluby a další kulturní centra. Uvádím zde přehled těch nejvýznamnějších spolu s dalšími informacemi o nich. Drtivá většina zde zmíněných kapel jsou amatérské ansámblы, které svým repertoárem vycházejí z jazzových směrů dvacátého století. Hrají zaranžované převzaté jazzové skladby nebo se jedná o autorskou tvorbu. Personální složení těchto kapel je různorodé, najde se zde zastoupení všech věkových skupin (zejména pak mladší generace). To je dokladem toho, že jazz oslovuje všechny věkové kategorie. Prvky jazzu ale pronikají i do dalších hudebních stylů. Kapely, jenž se svým zaměřením neprofilují jako jazzové často s touto hudební oblastí „koketují“ a tyto prvky částečně přejímají.

Kdybych si mohla dovolit předpokládat další vývoj jazzové scény v našem kraji, pak bude optimistický, a to i přesto, že jazz v současnosti stále není masovou záležitostí a je předmětem vyhraněnějšího okruhu posluchačů. K jazzu nachází cestu další posluchači i hudební interpreti. Vznikají nové festivaly, jenž profilují jako jazzové nebo multikulturní a jazzová hudba v nich nachází své uplatnění. Snad bude nacházet cestu k jazzu stále více posluchačů i interpretů samotných.

VIII. Seznam pramenů a použité literatury:

Prameny:

Vzpomínky a vyprávění bývalých i současných muzikantů z jižních Čech (především pak pana Jiřího Chlumeckého, Jiřího Klimeše, Martina Voříška, Jakuba Valeše, Ladislava Novotného, Jaroslava Bárty, Radima Sládka, Ondřeje Suchana, Josefa Noty, Jiřího Kudrny, Lumíra Rataje, Richarda Mlázovského a dalších).

KOBLENC, Václav: *Epy de Mye chce uchvátit a nakazit*, MFD, příloha: Kultura – jižní Čechy, 5. 12. 2008.

KOBLENC, Václav: *Jazz na konci léta ozdobí Kellarová a Bína*, MFD, příloha Kultura – jižní Čechy, 5. 9. 2007.

KOBLENC, Václav: *Acoustic Impact vyznávají flamenco*, MFD, příloha Kultura – jižní Čechy, 2005.

KOBLENC, Václav: *Jazzové dny ozdobí Dan Bárta a smyčcový kvartet*, MFD, příloha Kultura – jižní Čechy, 22. 10. 2007.

KOBLENC, Václav: *Štěpán Rak zahraje se synem*, MFD, příloha Kultura – jižní Čechy, 7. 6. 2008.

KUBAL, Michal: *Budějovice plné jazzu – Tanja Feichtammair a PoPráci*, Ve dne měsíčník 4/2007 – studentské nekritické noviny, listopad 2007.

KUBAL, Michal: *Budějovice plné jazzu – Soulpower*, Ve dne měsíčník 4/2007 – studentské nekritické noviny, listopad 2007.

KUBÁT, Petr: *Na Hlubokou lákají Ebenové*, MFD, příloha Kultura – jižní Čechy, 25. 7. 2007.

KUBÁT, Petr: *Na Hlubokou lákají Ebenové*, MFD, příloha Kultura – jižní Čechy, 25. 7. 2007.

NERADOVÁ, Stanislava, Rudy Linka: *Rytmus lze najít všude*, Regionálního čtrnáctideník: 14 dní – Tábor a okolí, 21. 7. 2008.

Literatura:

- ČERNUŠÁK, Gracián: *Dějiny evropské hudby*, 3. Vydání, Praha, Státní hudební vydavatelství 1964.
- DORUŽKA, Lubomír, ŠKVORECKÝ, Josef: *Tvář jazzu*, Praha, Státní hudební vydavatelství 1964.
- DORUŽKA, Lubomír.: *Český jazz mezi tanky a klíči 1968 – 1989*, Praha, Torst 2002.
- DORUŽKA, Lubomír: *Panoráma jazzu*, Praha, Mladá fronta 1990.
- DORUŽKA, Lubomír.: *Panoráma populární hudby 1918/1978 aneb Nevšední písničkáři všedních dní*, Praha, MF 1981.
- FORDHAM, John.: *Jazz*, Praha, Slovart 2001.
- GEIST, Bohumil: *Co nevíte o jazzu*, Praha, Panton 1966.
- HOSTINSKÝ, Otakar: *O hudbě*. Praha, Státní hudební vydavatelství 1961.
- KOTEK, Josef: *Dějiny české populární hudby a zpěvu /1918 – 1968/*, Praha, AV ČR 1998.
- MATZNER, Antonín, POLEDŇÁK, Ivan, WASSERBERGER, Igor: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby*
- část věcná, Praha 1983
 - část jmenná – světová scéna A-K, Praha 1986
 - část jmenná – světová scéna L-Ž, Praha 1987
 - část jmenná – československá scéna, Praha 1990.
- POLEDŇÁK, Ivan: *Taneční hudba a jazz / 1966 – 67*, Praha, Supraphon 1967.
- SMOLKA, Jaroslav a kol.: *Malá encyklopedie hudby*, Praha, Supraphon 1983.
- ŠULISTOVÁ, Hana: *Taneční orchestr Metroklub – diplomová práce*, Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice, školní rok 2007 / 2008.
- VALEŠ, Jakub: *Přehled a vývoj tanečních orchestrů na Táborsku po druhé světové válce* – absolventská práce, Konzervatoř Jaroslava Ježka, Praha, školní rok 2005/2006.
- Kolektiv autorů: *Encyklopedie Českých Budějovic*, Nebe, spol. s r. o., České Budějovice 1990.

Internetové zdroje:

<http://www.acousticimpact.cz/>

<http://bandzone.cz/>, 3. 12. 2008.

<http://www.blackbottom.unas.cz/>, 14. 12. 2008.

<http://www.cohibamusic.com/>, 2. 12. 2008.

<http://www.czechtourism.com/cze/cz/docs/kalendar/data/2008-07-31-1627-festival-praha-2.html>.

<http://www.duhovymost.wbs.cz/>, 22.11. 2008.

<http://www.easytimejazz.wz.cz/index.php?page=7>.

<http://www.epydemye.cz/>, 22. 11. 2008.

<http://www.festivalkrumlov.cz/>, 11.12. 2008.

http://freemusic.cz/easy_time_jazz/kapela_info.html.

<http://www.jakubsifr.cz/>, 29. 11. 2008.

<http://www.jazzikapol.cz/>, 12.11. 2008.

<http://www.jihoceskedivadlo.cz/>, 15. 12. 2008.

<http://www.martysclub.cz/>, 15. 12. 2008.

<http://www.metropol-cb.cz/>, 11. 12. 2008.

<http://www.mkdcb.cz/>, 11. 12. 2008.

<http://www.muzikus.cz/>.

<http://www.prestenice.cz/>, 7. 12. 2008.

<http://www.rozhlas.cz/cb/orchestr/>, 13.11. 2008.

<http://www.sezimovousti.cz/>.

<http://www.sweb.cz/matha/socks/>, 14. 12. 2008.

<http://www.theshrot.wz.cz/bernfest.html#ofestu>.

<http://www.trebonsko.cz/top-menu/kultura/akce/okolo-trebone/>, 2. 12. 2008.

<http://www.velbloud.info.cz/>, 20. 12. 2008.

<http://www.2007.rockovamapa.cz/>, 21.11. 2008.

Seznam použitých zkratk a hudebních nástrojů:

bg	baskytara
bj	banjo
cl	klarinet
cor	lesní roh
dr	bicí
g	kytara
key	klávesy
perc	perkuse
pi	piano
sax	saxofon
tbn	trombon
tpt	trumpeta
voc	zpěv

flétna

hammondovy varhany

housle

kontrabas

mandolína

tuba

IX. Seznam příloh

Přílohy byly pořízeny z níže uvedených internetových zdrojů.

1. Seznam hudebních klubů a kulturních zařízení v Bechyni, Českých Budějovicích, Českém Krumlově, Písku, Strakonících a v Táboře.
2. Velký sál Metropolu, <http://www.metropol-cb.cz/>.
3. Historická budova Jihočeského divadla, <http://www.jihoceskedivadlo.cz/>.
4. Koncertní síň Otakara Jeremiáše, <http://www.music-cb.cz/cz/>.
5. Městské divadlo Český Krumlov, <http://www.divadlo.ckrumlov.cz/>.
6. Divadlo Oskara Nedbala Tábor, <http://www.divadlotabor.cz/>.
7. Sál Marty´s Clubu, <http://www.martysclub.cz/>.
8. Hudební klub Velbloud, <http://www.velbloud.info/>.
9. Bazilika, sál č. 5, <http://www.bazilika.cz/>.
10. Solnice, <http://www.bazilika.cz/>.
11. KD Vltava, <http://www.kdvltava.cz/>.
12. Highway 61, <http://www.club-highway61.unas.cz/>.
13. Modrý dveře, <http://www.thebestclubs.cz/>.
14. cafe & gallery MP7, <http://www.cafemp7.com/>.
15. Housův mlýn, <http://www.housuvmlyn.cz/>.
16. Divadlo Pod čarou, <http://www.superbeat.cz/>.
17. RW cafe, <http://www.rwcafe.cz/>.
18. Křemelka Strakonice, <http://www.dobrej.net/kremelka/>.

X. Přílohy

Příloha č. 1

Bechyně

Kulturní středisko města Běchyně

Adresa: U Nádraží 602, Bechyně 391 65

Provozovatel: Petr Vymětal

Předmět činnosti: kulturní zařízení, výstavní síň, divadelní představení, hudební produkce

Stylové zaměření: jazz, blues, rock, folk

České Budějovice

Bazilika (obecně prospěšná společnost)

Adresa: Česká 66, České Budějovice, 370 01

Předmět činnosti: kulturní středisko, ateliéry, hudební klub, divadelní představení

c. k. Solnice

Adresa: Česká 66, České Budějovice, 370 01

Předmět činnosti: bar, hudební klub, divadelní představení,

Dům kultury Slavie

Adresa: Jirsíkova 2, České Budějovice, 370 01

Provozovatel: Městské kulturní domy České Budějovice, a. s. (MDK a. s.)

Předmět činnosti: kulturní středisko, hudební klub Tato firma provozuje střediska : KD

Stylové zaměření: country, jazz, folk, rock,

Highway 61

Adresa: U Černé věže 12, České Budějovice 370 01

Předmět činnosti: restaurace, hudební klub

Stylové zaměření: blues, jazz

Jihočeské divadlo České Budějovice

Adresa: Dr. Stejskala 23, České Budějovice, 370 47

Zřizovatel: město České Budějovice

Předmět činnosti: divadelní představení (činohra, opera, balet, loutkohra), kulturní zařízení, hudební produkce

Kabaret u Váňů

Adresa: Pabláskova č. 6, České Budějovice 370 00

Předmět činnosti: kulturní zařízení, hudební klub

Stylové zaměření: jazz, swing

KD Vltava, s. r. o.

Adresa: Františka Ondříčka 46, České Budějovice, 370 11

Předmět činnosti: kulturní středisko, restaurace, hudební produkce

Koncertní síň Otakara Jeremiáše

Adresa: Kněžská 6 (Jihočeská komorní filharmonie), České Budějovice, 370 21

Předmět činnosti: koncertní síň

Stylové zaměření: vážná hudba

K2

Adresa: Sokolský Ostrov, České Budějovice, 370 01

Předmět činnosti: hudební klub (živá vystoupení kapel)

Stylové zaměření: jazz, blues, rock, house, techno aj.

Marty's Club

Adresa: Jirsíkova 2, České Budějovice, 370 01

Provozovatel: Martin Vítů

Stylové zaměření: jazz, rock

Metropol, spol. s r. o.

Adresa: Senovážné náměstí 2, České Budějovice, 370 21

Provozovatel: Metropol, spol. s r. o.

Předmět činnosti: kulturní středisko, hudební a divadelní produkce

Stylové zaměření: vážná hudba, country, pop, folk

Modrý dveře

Adresa: Biskupská 1, České Budějovice 370 00

Předmět činnosti: restaurace, hudební klub, literární kavárna, galerie

Stylové zaměření: jazz, swing, blues

Velbloud (club & café)

Adresa: U tří lvů 4, České Budějovice, 370 01

Předmět činnosti: hudební klub,

Stylové zaměření: jazz, blues, techno

Český Krumlov

Jízdárna

Adresa: Latrán 37, Český Krumlov 381 01

Předmět činnosti: restaurace, divadelní představení, hudební produkce (živá vystoupení kapel)

Městské divadlo Český Krumlov o.p.s.

Adresa: Horní Brána 2, Český Krumlov 381 01

Předmět činnosti: divadelní představení (amatérské českokrumlovské soubory), kulturní zařízení, hudební produkce

Zřizovatel: město Český Krumlov a jeho partneři (Český rozhlas České Budějovice, Jihočeský Kurýr ad.)

Písek

Divadlo Pod čarou

Adresa: Tyršova 28, Písek 397 01

Předmět činnosti: divadelní představení, kulturní zařízení (součástí divadla je také „Bar Pod čarou“), hudební produkce (živá vystoupení skupin)

Zřizovatel: město Písek

Stylové zaměření: jazz, blues, rock, folk ad.

Klub Uhelna - Kulturní klub města Písku

Adresa: Nábřeží 1. máje 1605, Písek 397 01

Předmět činnosti: kulturní zařízení, hudební produkce

Patro

Adresa: Jungmannova 33, Písek 397 01

Předmět činnosti: restaurace, hudební klub

Stylové zaměření: punk, punk rock, rock, metal ad.

RW Cafe

Adresa: Třída Národní svobody 32, Písek 397 01

Předmět činnosti: restaurace, kulturní zařízení (literární kavárna, vinárna), hudební klub

Stylové zaměření: jazz, folk, blues, alternativ

Strakonice

Dům kultury

Adresa: Mírová ulice 831, Strakonice 386 01

Předmět činnosti: kulturní zařízení, restaurace, hudební produkce

Křemelka

Adresa: Na Křemelce 304, Strakonice 386 01

Předmět činnosti: hudební klub, bar

Stylové zaměření: rock, folk ad.

Tábor

Divadlo Oskara Nedbala

Adresa: Divadelní 218, Tábor 390 01

Zřizovatel: Jihočeský kraj (se sídlem v Českých Budějovicích)

Předmět činnosti: kulturní zařízení, divadelní představení

cafe & gallery MP7

Adresa: Žižkovo náměstí 7, Tábor 390 01

Předmět činnosti: restaurace, vernisáže, projekce, hudební produkce

Stylové zaměření: jazz, blues

Poslední nota

Adresa: Budějovická 1612, Tábor, 390 01

Předmět činnosti: kavárna, hudební klub

Stylové zaměření: jazz, blues

Hostinec Na Druhém břehu

Adresa: třída ČSLA 1763, Tábor 390 03

Předmět činnosti: restaurace, hudební produkce, kulturní zařízení

Stylové zaměření: jazz, rock

Housův mlýn

Adresa: U Jordánského potoka, Tábor 390 01

Předmět činnosti: kulturní zařízení, hudební klub (hudební produkce)

Stylové zaměření: jazz, blues, folk, country ad.

Restaurace Na schůdkách

Adresa: Klokotská 106, Tábor 390 01

Předmět činnosti: kulturní zařízení (hudební klub), restaurace, hudební produkce (živá vystoupení skupin)

Stylové zaměření: jazz, blues, folk, country ad.

Milenium Tábor

Adresa: Kapitána Nálepky 2397, Tábor 390 03

Předmět činnosti: kulturní zařízení (maturitní plesy, taneční kurzy ad.), hudební produkce, restaurace

Stylové zaměření: pop, rock, folk, blues ad.

Orion

Adresa: Náměstí Františka Křížíka 496, Tábor 390 00

Předmět činnosti: hudební klub (živá vystoupení skupin)

Stylové zaměření: jazz, blues, rock ad.

Příloha č. 2

Příloha č. 3

Příloha č. 4

Příloha č. 5

Příloha č. 6

Příloha č. 7

Příloha č. 8

Příloha č. 9

Příloha č. 10

Příloha č. 11

Příloha č. 12

Příloha č. 13

Příloha č. 14

Příloha č. 15

Příloha č. 16

Příloha č. 17

Příloha č. 18

